అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక – ఏప్రిల్ 2017

ద్వంద్వమైన ఏకం

పాండిచ్చేరికి నా పునరాగమన వార్షికోత్సవం — ప్రతికూల శక్తులపై నిశ్చితమైన ఆధ్యాత్మిక విజయానికి ప్రత్యక్ష సంకేతం.

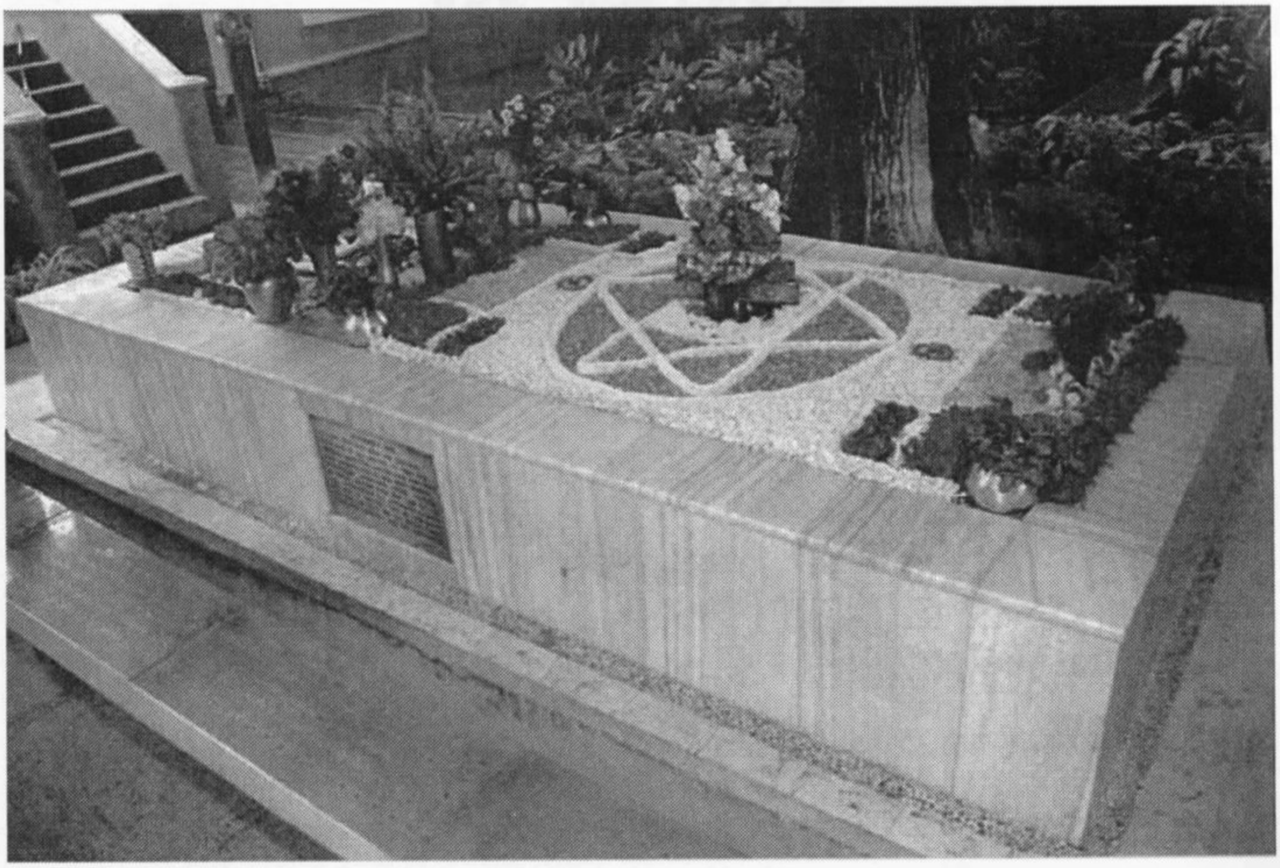
24 ఏప్రిల్ 1937

సంపాదకీయం

ఒక అవతారం ఆవిష్కరిపబడిన ప్రతిసారి దైవశక్తి సైతం ఏదో ఒక రూపంలో ఆవిష్కరింపబడింది. అయితే, మామూలుగానే ఆమె పరోక్షంగా నుండిపోయింది. వీరిద్దరూ జతగా కలిసి రావడమే కాదు, దైవిక క్రీడా విలాసంలో ఆమె వాస్తవంగా ముందుండడం కూడా మొట్టమొదటిసారి మనం చూస్తాం. అందుకు కారణం, బహుశా, ఈ సారి విషయం కేవలం ధర్మ సమతుల్యతను పునః పూరించుటయో లేక పరిణామక్రమ శ్రేణిలో మరొక మెట్టును పెంచడమో కాక అదనంగా ఒక నూతన సృష్టి నిర్మాణానికి, ఒక విధంగా ఒక నూతన సృష్ట్యారంభానికి తలపడటం కావచ్చు. నూతన సృష్టిని గురించిన ఆలోచనకు భూచైతన్యంలో అనేక మార్లు బీజం వేయబడినప్పటికీ దాని యదార్థ రూపకల్పన లోని శ్రమ, దాని పుట్టుకలోని పురిటి నొప్పులు, సమస్త సృష్టికి మార్మిక గర్భమగు దైవిక శక్తి మాత్రమే భరించగలదు. వారిద్దరి చేతనలో తేడా లేదని నిర్దుష్టంగా, నిరపేక్షంగా చెప్పటమే గాక, శ్రీమాతకు తెరుచుకొని, ఆమెలో ఆశ్రయం పొందటం తన సమగ్రయోగంలో వేసే ప్రధానమైన అడుగులలో ఒకటి అని శ్రీఅరవిందులు ప్రకటిచడంలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు.

శ్రీఅరవిందుల యోగంలోని పరమసత్యాలు ఈ సంచికలో ప్రస్తావించబడ్డాయి.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

పూజింప బడాలని నేను కోరను. నేను వచ్చినది పనిచేయడానికి, పూజింపబడటానికి కాదు. వారు మిమ్ములను తనివితీరా పూజించి, నన్ను విడిచిపెట్టనీ, మరుగున వుండి నిశ్శబ్దంగా నా పని నిరాటంకంగా నిర్వర్తించడానికి — మరుగుపరచే ముసుగు అన్నింటిలోకి శరీరమే అత్యుత్తమమైనది.

CWM 13: 46

అనువాదం: అందుగులపాటి. కైలాసపతి

ద్వంద్వమైన ఏకం

ఇద్దరున్నారు, కాని వారిద్దరూ ఒకటే. ఒకటిగానే అనేక ప్రపంచాల్లో వాళ్ళు క్రీడిస్తున్నారు. విద్యలో, అవిద్యలో వాళ్ళు సంభాషించుకుంటారు, కలుసుకుంటారు, వాటి గురించి మాట్లాడుతారు. చీకటి వెలుగుల మార్పిడి వారి కనులలో కనిపిస్తుంది. మన ఆనందాన్ని వారు ఆదరణతో అందుకుంటారు. మన బాధతో వారు పోరాడుతారు. మన చర్యలు, మన ఆశలు వారికి సుపరిచితం. మన ఆలోచనల్లో, మన జీవితాల్లో వారు గుప్తంగా ఏకమై వుంటారు.

ఈ విశ్వం ఒక అంతులేని వింత నాటకం. ఎందుకనగా ఇక్కడ వున్నదంతా ఉత్త బూటకం. అది సత్యదర్శనం యొక్క స్వాప్నిక వాస్తవం, స్వప్నం వినా వాస్తవమవదు. అనంత కాల అస్పష్ట నేపథ్యాలలో స్పష్టంగా గోచరమయ్యే అద్భుత దృశ్యం. పైకి కనిపించే దాని నాటకీయతను గుడ్డిగా నమ్మి, మనం దాని ఆంతర్యమేమిటో పట్టించుకోకుండా సాగిపోతాం. ఆ నాటకం లోని ఏదో ఒక దృశ్యాన్ని చూసి సమస్తం గ్రహించా మనుకుంటాం. దానిలో మనలను పాత్రధారులను చేసి వారు తమ నాటకాన్ని రూపొందించారు. రచయితగా, నటుడిగానే గాక స్వయంగా దృశ్యమై దానికి తాను జీవాత్మగా, ఆమె ప్రకృతిగా ఆ నాటకరంగంపై క్రీడిస్తారు.

*

ఆకాశంలో తారలకు పరస్పర సంబంధమేర్పరచేది ఇదే. సమస్త శక్తి సంపదలోని మౌలిక రహస్యం ఆ ఒక్కటైన ఇద్దరే, వారే సమస్త వస్తు సంపదయొక్క బలం, ఔచిత్యం. ఆతని మౌన అంతరాత్మ ఆమెకు, ప్రపంచానికి ఆలంబనగా ఉంటుంది. ఆతని చర్యలు ఆమె దివ్యాదేశాల తాకిడులు. ఆనందంగా, అచేతనంగా అతను ఆమె పాదాల క్రింద పడి వుంటాడు. తన వక్షస్థలాన్ని ఆమె కరాళ నృత్యానికి వేదికగా అర్పిస్తాడు. మన జీవితాలు ఆమె భీకర నృత్య పదఘట్టనల తీవ్రతతో కంపించే రంగస్థలం. తనలో నిక్షిప్తమైయున్న శక్తితో ఆ ప్రకంపనలను అతను గనక భరించ గలుగుతున్నాడు, కానీ వేరెవరూ భరించలేరు, భరించలేక పోయినా తమ జీవితాలను రంగస్థలంగా అర్పించకుండా వుండలేరు, ఎందుకనగా

సావిత్రి: 61- 63 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి. కైలాసపతి

ఒక అవిభాజ్యమగు ఏకత

ఒకే చేతన

శ్రీమాత చేతనకు, నా చేతనకు మధ్యన వైరుధ్యమున్న దనటం పాత రోజులలో ప్రచారమందున్న కల్పిత కథ. (ముఖ్యంగా అప్పుడున్న X,Y, ఇతరుల కారణంగా). మొదట్లో ఇక్కడున్న కొందరిచే శ్రీమాత గుర్తించ బడని లేక అంగీక రించ బడని కాలంలో ఆ అపోహ ఏర్పడింది. ఆమెను గుర్తించిన తరువాత కూడా వారు ఈ నిరర్థక వైరుధ్య భావనను కొనసాగించారు. తత్ఫలితంగా తమతో బాటు ఇతరులకు సైతం హాని కలిగించారు. శ్రీమాత చేతన నా చేతన ఒకటే, ఒక్కటైన దివ్య చేతన ఇద్దరిలో నుంది, ఎందుకనగా మేము నిర్వహించ వలసి వున్న కార్యానికి అది అవసరం. ఆమెకు తెలియకుండా, ఆమె శక్తి లేకుండా, ఆమె చేతన తోడ్పడకుండా ఏమీ జరుప వీలు పడదు. ఎవరైనా నిజంగా ఆమె చైతన్యానుభూతిని పొందివుంటే దాని వెనుక నేనున్నానని తెలుసుకోవాలి. ఒకవేళ నా చైతన్యానుభూతిని పొందితే దాని వెనుక ఆమె వున్నదని తెలుసుకోవాలి. ఆ విధంగా వేరుచేసే ఆలోచనలు ప్రబలితే, (ఈ విషయంపై వారి మనసుల్లో ఆలో చనలు ఏ విధంగా మలుపులు తిరిగాయో. నేను పట్టించుకోను) పరమసత్యం తనంతట తాను ఏ మాదిరిగా ప్రతిష్ఠించుకోగలదు? పరమ సత్యం నుండి అట్టి వేర్పాటు జరుగదు.

ఒకే శక్తి

ప్రశ్న: మీ కార్యాచరణకు మరియు శ్రీమాత కార్యాచరణకు మధ్య వ్యత్యాస మేమైనా వున్నదా? అనగా బలంలోను, ప్రభావం చూపటంలోను ఏమైనా తేడా వున్నదా అని నా భావన.

సమా: లేదు, అది ఒక ఏకైక దివ్యశక్తి.

*

మే మిద్దరమూ ఒకటేనని, ఈయబడిన దేదైనా అది ఇద్దరమూ ఇచ్చినదేనని మీరు అనడం అవశ్యం సరియైనదే. నేను ఇచ్చినట్లయితే శ్రీమాత శక్తి దానితో బాటు ఈయ బడుతుంది. లేకపోతే సాధకుడి కేమి లభించదు. ఒకవేళ శ్రీమాత ఇచ్చినట్ల యితే, నా ఆసరా కూడా దానితో బాటు లభిస్తుంది. నా వెలుగుతో బాటు శ్రీమాత వెలుగు కూడా అందుతుంది.

అది ఒక్క అవిభాజ్యకార్యం యొక్క రెండు విభాగాలు, ఒకదానితో మరొకటి కూడి వుంటాయి. దానికి ఊతమిచ్చేది శ్రీమాత శక్తి, అంతేకాదు ప్రశాంతతను కూడా.

ఒకరు శ్రీమాత నుండి ఏది పొందినా అది నా వద్దనుండి కూడా పొందినట్లే - వ్యత్యాసమేమి లేదు. అదే విధంగా నేనేదైనా ఇచ్చినట్లయితే అది సాధకుడికి శ్రీమాత శక్తితోనే చేరుతుంది

ఒకేదారి

శ్రీమాత చేతన దివ్యచేతన, దానినుండి వెలువడే ప్రకాశం దివ్యసత్య ప్రకాశం. ఆమె క్రిందికి కొనివచ్చే మహాశక్తి దివ్య సత్య శక్తి. ఎవరైతే శ్రీమాత ప్రకాశాన్ని అందుకొని, దానిని అంగీకరించి, దానిలో జీవిస్తారో వారికి అన్ని స్తరాలలో అనగా మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక స్తరాలలో సత్యాన్ని దర్శించటం మొదలవుతుంది. వారు అదైవికమైన దాని నంతటినీ తిరస్కరిస్తారు. అదైవికమన్నది అసత్యము, అజ్ఞానము, దుష్టశక్తులాచరించే తప్పుడు పనులు. అదైవికమంతా అస్పష్టమైనది. దివ్యసత్యాన్ని, దాని శక్తిని, దాని వెలుగును నమ్మడానికి ఇష్టపడనిది. అందుమూలంగానే నేనెల్లవేళలా మీకు చెబుతుంటాను, మిమ్ములను మీరు శ్రీమాత తోను, ఆమె దివ్యవెలుగుతోను, శక్తితోను, సంపర్కం కలిగి వుండాలని, ఎందుకనగా గందరగోళం నుండి, అస్పష్టత నుండి బయటపడి, పైనుండి అరుదెంచే పరమ సత్యాన్ని అందుకోగలుగుటకు అదొక్కటే మార్గం గనుక.

శ్రీమాత వెలుగును గురించి లేక నా వెలుగును గురించి ఒక ప్రత్యేక అర్థమిచ్చే విధంగా మాట్లాడితే అది ఒక ప్రత్యేకమైన అతీంద్రియ కార్యక్రమం గురించి మాట్లాడినట్లుగా నుంటుంది, అతిమానసంనుండి వెలువడే కొన్ని వెలుగుల గురించి మాట్లాడుతున్నట్లుగా నుంటుంది.

ఈ కార్యక్రమంలో శ్రీమాతది దివ్యమైన శ్వేతవర్ణ కాంతి. అది పవిత్రీకరి స్తుంది, తేజోమయం చేస్తుంది, పరమసత్యం యొక్క శక్తిని, సారాన్ని సంపూర్ణంగా క్రిందికి కొనితెచ్చి రూపాంతరీకరణను సాఫల్యం చేస్తుంది. కానీ, నిజానికి పైనుండి వచ్చే వెలుగంతా, అత్యున్నతమైన దివ్య పరమ సత్యంనుండి వచ్చేది, శ్రీమాతకు చెందినది. శ్రీమాత మార్గానికి నా మార్గానికి మధ్య తేడా లేదు. మాకున్నది, ఎల్లప్పుడూ వుండినది, ఒకే బాట. ఆ బాట అతి మానస మార్పుకు, దైవ సాక్షాత్కారానికి దారి తీస్తుంది. కేవలం చరమాంకమందే కాదు. ప్రారంభ దశ నుండి మా బాట ఒక్కటే.

ఈ విధమైన విభజనను, ప్రాతికూల్యతను కలుగజేసి, నన్ను శ్రీమాతను పరస్పర వ్యతిరిక్తమైన లేక పూర్తిగా వేర్వేరు పక్షాలలో నుంచే ప్రయత్నం ఎల్లప్పుడూ సాధకుడిని పరమసత్యం చేరుకొనుటలో ఆటంక మేర్పరచుటకు అసత్యశక్తులు కపటోపాయంతో పన్నే పన్నాగం. అటువంటి అసత్యపు ఆలోచనలను నీ మనస్సునుండి పూర్తిగా తొలగించు.

శ్రీమాత యొక్క వెలుగు, శక్తి పరమసత్యం యొక్కవెలుగు, శక్తులని తెలుసుకో, శ్రీమాత యొక్క శక్తి, వెలుగులతో సదా సంపర్కంలోనుండు. అప్పుడు మాత్రమే నీవు దివ్యసత్యం లోకి ఎదగ గలవు.

CWSA 35: 455-56

నేనింతకు ముందొక సారి వ్రాసాను; నేను వేరు, శ్రీమాత వేరు, మా ఇద్దరివి వేర్వేరు మార్గాలు, వేర్వేరు లక్ష్యాలు, అనే ఊహాగానాలు పూర్తిగా పొరపాటు అని. మార్గం ఒక్కటే, మా లక్ష్యం కూడా ఒక్కటే — అతిమానస దివ్యత్వం.

*

శ్రీఅరవిందుల గురించి తెలియక ముందు నుండే లేక వారిని కలవక ముందు నుండే శ్రీమాత యోగసాధన చేస్తుండేవారు. అయితే సాధనలో వారిద్దరు స్వతంత్ర మార్గాల ననుసరించినా, అది ఒకే దిశగా సాగింది. వారు కలుసుకున్నప్పుడు వారి సాధనను సమగ్రపరచుటలో పరస్పరం సహకరించుకున్నారు. ఏదైతే శ్రీఅరవిందుల యోగంగా తెలియబడిందో అది శ్రీమాతారవిందుల సంయుక్త సృష్టి. ఇప్పుడు వారు పరస్పరం తాదాత్మ్యం చెందినట్లుగా గుర్తింప బడ్డారు. ఆశ్రమంలో చేయబడే సాధన, అందుకు అవసరమైన ఏర్పాట్లను శ్రీమాత ప్రత్యక్షంగా నిర్వహిస్తారు.

శ్రీఅరవిందులు పరోక్షంగా ఆమెకు సహాయ మందిస్తారు. యోగాభ్యాసం చేయడానికి ఇక్కడికి వచ్చే వారందరు తమకు తాముగా శ్రీమాతకు అర్పించుకోవలసి వుంటుంది. శ్రీమాత వారికి సదా సహాయపడుతూ, వారి ఆధ్యాత్మిక జీవిత ఔన్నత్యాన్ని పెంపొందిస్తారు.

CWSA 32: 81

హెచ్చు తగ్గులు లేవు

ప్రశ్న: అంతటా, అన్ని వేళలా దైవం క్రియాశక్తిగా నన్ను తనవైపు లాగుతున్నట్టి అనుభూతి చెందుతున్నాను. అతడు అందరి అధి ఆత్మ, అధినాయకుడు, శ్రీమాతకన్నా ఉన్నతుడని భావిస్తాను. అతడే నా తండ్రియగు శ్రీఅరవిందుల యందు శరీరధారిగా నున్న దైవమని భావిస్తాను.

సమా: అది దైవం గురించి మనకుండే ఒక దృక్పథం కానీ దైవం అధి ఆత్మగాను, ప్రభువుగాను మరియు శ్రీమాతగాను ఒక్కరే — అక్కడ హెచ్చు గాని, తగ్గు గాని లేదు.

ప్రశ్న: ఇక్కడ కొందరు మీరు శ్రీమాతకన్నా గొప్పవారని ఎందుకనుకుంటారు? మీరిద్దరూ ఒకే స్తరానికి చెందినవారు కాదా? ముసుగు కప్పబడిన మానవదృష్టి అట్టి భేదం చూపడానికి కారణం కాదా?

మనసులు ఉపరితలంలో కనిపించేవాటినే గమనిస్తాయి, కానీ వాటి వెనుకనున్న వాటిని కాదు.

శ్రీమాత, నేను ఒక్కటే కాని రెండు శరీరాలలో వున్నాము. రెండు శరీరాలకు సదా ఒకే పనిని నిర్వర్తించే అవసరం లేదు. అందుకు వ్యతికంగా, ఇద్దరమూ ఒకటే గనుక ఏ విధంగానైతే ప్రణామా లందుకోవడానికి లేక ధ్యానంకోసమో ఎవరో ఒకరం క్రిందికి పోతే సరిపోయేటట్లు, ఏ ఒక్కరమో ధృవ పరిచితే సరిపోతుంది.

శ్రీమాత, నేను ఒక్కటే గాక సమానులం కూడా. అదీగాక ఇక్కడ ఆమెకు ఒక విశిష్టత వుంది. ఏ పని ఏ విధంగా చేస్తే ఉత్తమమని ఆమె తలుస్తారో ఆ విధమైన ఏర్పాటు చేయడానికి ఆమెకు అధికారముంది. ఎవరికైనా వారి కప్పజెప్పబడిన పనిని ఆమె నిశ్చయించిన విధంగా నెరవేర్చడం తప్ప తమ ఇష్టానుసారం చేసే అధికారం లేదు. ఆశ్రమం శ్రీమాతచే రూపొందించబడింది. ఆమె వినా ఆశ్రమం

ఏర్పడేది కాదు. ఆమె చేసే పని ఆమె కల్పితమే, అది ఆమె కెవరిచే అప్పగించ బడలేదు, ఆమెనుండి తీసుకోబడలేదు కూడా. నీకు శ్రీమాతతో సవ్యమైన సంబంధం గాని వైఖరిగాని ఏర్పడాలంటే ఈ ప్రాథమిక సత్యాన్ని తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించు.

CWSA 32: 83

యుగాల తరబడి కలిసి పనిచేయడం

ప్రశ్న: భూమండలం సృష్టించబడి నప్పటి నుండి మీరు శ్రీమాత దానిపై నున్నారని అంటారు. కానీ కోట్ల సంవత్సరాల తరబడి మారు వేషంలో మీరు చేస్తున్నదేమిటి? "మారు వేషం" అని ఎందుకంటున్నానంటే, ఇప్పుడు మాత్రమే ప్రపంచానికి మీకుగా మీరు మీ నిజ స్వభావానుగుణంగా వ్యక్తపరచుకుంటు న్నారు.

సమా: పరిణామ క్రమాన్ని కొనసాగిస్తున్నాము.

ప్రశ్న: "పరిణామక్రమం కొనసాగించటం" అంటే మీ ఉద్దేశమేమిటో నా కర్థం కావటంలేదు. మీరు దీనిని సమగ్రంగా వివరించగలరా?

సమా: అది చేయాలంటే మానవ చరిత్రను సంపూర్ణంగా వ్రాయడ మవుతుంది. కేవలం ఇది మాత్రం చెప్పగలను. పరిణామ ప్రక్రియను ఒక స్థాయి నుండి పైస్థాయికి కొనిపోవటానికి ప్రత్యేకమైన పారంపర్య దశ లేవిధంగానైతే తోడ్పడతామో, అదే విధంగా ఒక దశ నుండి మరొక దశకు ఎదిగే క్రమంలో దైవికమైన దేదో సహాయపడుతుంది.

ప్రశ్న: గతంలో సామాన్య జనులు మీ ఉనికిని ఎందుకని గ్రహించలేకపోయారో— ప్రత్యేకంగా పైకి కనబడటానికి మానవమాత్రులుగా జీవించినప్పుడు — నే నర్థం చేసుకోగలను. కానీ శ్రీకృష్ణుడు, బుద్ధుడు లేక ఏసుక్రీస్తు లాంటి మహాపురు షులు సైతం ప్రపంచంలో మీ ఉనికిని ఎందుకు గ్రహించలేక పోయారు?

సమా: ఉనికి ఎక్కడ, ఎవరిలో?

వారు మమ్ములను కలవక పోతే గుర్తించ లేరు కదా. ఒకవేళ కలిసినప్పటికీ శ్రీమాత, నేను మా వ్యక్తిత్వాలపై ఆవరించివున్న ముసుగును తొలగించి దాని వెనుకనున్న దివ్యత్వాన్ని వెలువరించ వలసిన కారణమేమీ లేదు. ఈ జీవితాలు అటువంటి ప్రయోజనానికై ఉద్దేశింపబడలేదు.

CWSA 32: 88- 89

ప్రశ్న: అన్ని కాలాలలో మీరు, శ్రీమాత భూమండలంపై ఉన్నారంటే అర్థం ఆ మహాపురుషులు అవతరించినప్పుడు కూడా మీరు ఇక్కడ వున్నారనే కదా. మీ ఉపరితల ఆచ్ఛాదన ఏదైనా కానీ, మీ అంతర్జీవిని — యదార్థ దివ్యత్వాన్ని — వారినుండి ఏవిధంగా దాచుకోగలిగారు?

సమా : అటువంటి జీవితాలలో అంతర్జీవిని అందరూ తెలుసుకో లేకుండా ఎందుకు వుంచకూడదు? మా ఉనికి భువిపై దివ్యావతారాలుగా వున్నట్లయితే, మీ తర్కంలో కొంత పస వుండేది, కాని కేవలం భగవంతుని విభూతులుగా నున్నప్పుడు కాదు.

CWSA 32: 89

ప్రశ్న: సృష్ట్యారంభంనుండి మీరు శ్రీమాత సదా భూమండలంపై వున్నారు గనుక దివ్యావతారాలుగా ఒకరి తరువాత ఒకరు ఇక్కడికి దిగివచ్చే అవసరమే ముండింది?

సమా: మేము భూమండలంపై నున్నది దివ్యావతారాలుగా కాదు.

ప్రశ్న: భూమండలంపై మీరిరువరూ దివ్యావతారాలుగా లేమని అంటున్నారు, అయినప్పటికీ పరిణామ క్రమాన్ని కొనసాగించామంటారు. భగవంతుడే స్వయంగా భువిపై పరిణామ క్రియను కొనసాగిస్తున్నందున ఆతని అంశలే అగు దివ్యావతారాలు దిగివచ్చే అవసరమే ముండింది?

సమా: ఒక ప్రత్యేక కార్యం నిర్వహించవలసినప్పుడు, మరియు పరిణామ క్రమంలో సంకట మేర్పడినప్పుడు దివ్యావతార ఆవశ్యకత ఏర్పడుతుంది. దివ్యావతార మొక ప్రత్యేక సందర్భంలో ప్రత్యక్ష మవుతుంది. మిగతా సమయంలో దైవం సాధారణ మానవ మాత్ర పరిమితులకు లోబడి ఒక విభూతిగా కార్యక్రమం నిర్వహిస్తాడు.

CWSA 28: 485

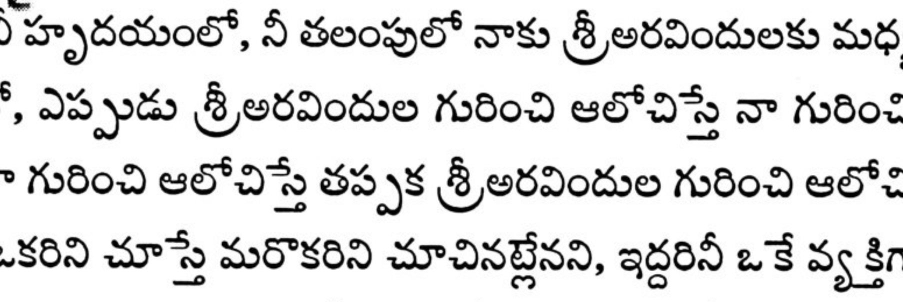
శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి. కైలాసపతి

మా ప్రేమ ఒక శాశ్వత పరమ సత్యము

CWSA 13: 32 శ్రీమాత

When in your heart and
thought you will make
no difference between Sri Aurobindo
and me, when to think of Sri Aurobindo
will be to think of me and
to think of me will mean
to think of Sri Aurobindo inevitably,
when to see one will mean
inevitably to see the other, like
one and the same Person, —
then you will know that you
begin to be open to the supramental
force and consciousness.

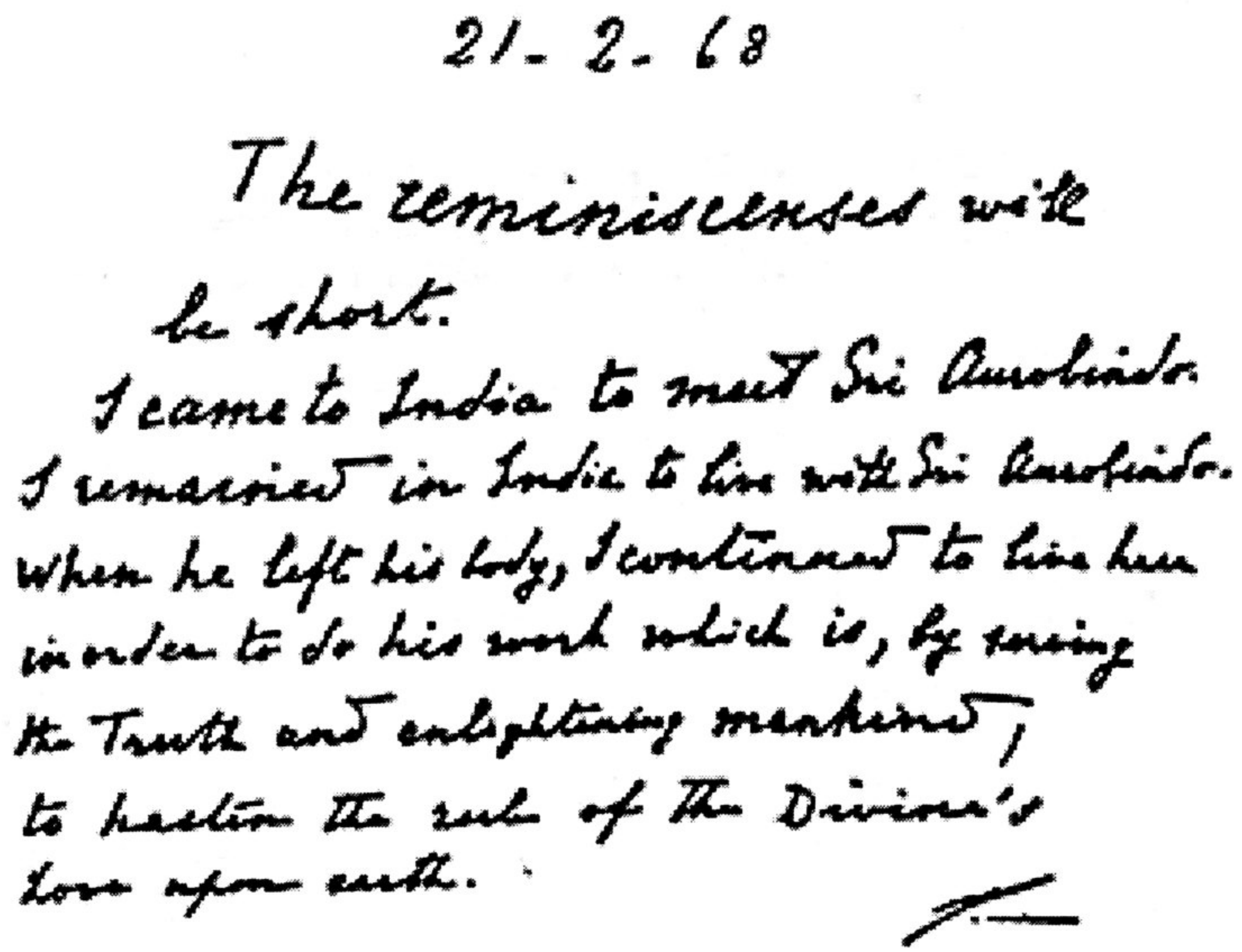

ఎప్పుడు నీ హృదయంలో, నీ తలంపులో నాకు శ్రీఅరవిందులకు మధ్య వ్యత్యాసం కనబరచవో, ఎప్పుడు శ్రీఅరవిందుల గురించి ఆలోచిస్తే నా గురించి ఆలోచించి నట్లేనని, నా గురించి ఆలోచిస్తే తప్పక శ్రీఅరవిందుల గురించి ఆలోచించి నట్లేనని ఎప్పుడు ఒకరిని చూస్తే మరొకరిని చూచినట్లేనని, ఇద్దరినీ ఒకే వ్యక్తిగా భావిస్తావో అప్పుడు అతిమానస శక్తికి, చేతనకు నీవు తెరుచుకోవడం ప్రారంభమైనదని తెలుసుకుంటావు.

~~CWSA 13: 32~~
CWM: 13-32-33

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి. కైలాసపతి

21-2-68

The reminiscenses will be short.

I came to India to meet Sri Aurobindo.
I remained in India to live with Sri Aurobindo.
When he left his body, I continued to live here in order to do his work which is, by serving the Truth and enlightening mankind, to hasten the rule of the Divine's Love upon earth.

21 ఫిబ్రవరి 1968

స్మృతిపథంలో మెదిలే సంఘటనలు సంక్షిప్తమైనవిగా నుంటాయి.

నేను శ్రీఅరవిందులను కలవటానికి భారతదేశం వచ్చాను. నేను భారతదేశంలో వుండిపోయింది శ్రీఅరవిందులతో జీవితం గడపడానికి. వారు శరీరత్యాగం చేసి నప్పుడు వారు చేపట్టిన కార్య నిర్వహణార్థం ఇక్కడ జీవితం కొనసాగించాను. ఆ కార్యమేమిటనగా పరమసత్య సాధనకు సహకరిస్తూ, మానవజాతికి జ్ఞానోదయం కలిగించుటద్వారా భూమండలంపై దివ్యప్రేమ సామ్రాజ్య పాలన ప్రతిష్ఠాపన వేగ వంతం చేయడం.

CWSA 13: 45

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి. కైలాసపతి

Do not ask questions about the details of the material existence of this body; they are in themselves of no interest and must not attract attention.

Throughout all this life, knowingly or unknowingly, I have been what the Lord wanted me to be, I have done what the Lord wanted me to do. That alone matters.

ఈ శరీరం యొక్క భౌతిక ఉనికిని గురించిన వివరాలపై ప్రశ్నలు వేయవద్దు. వాటంతట అవి అంత ఆసక్తికర మైనవి కావు, ఆకర్షణీయం కాకూడదు.

ఈ జీవితమాసాంతం, తెలిసో తెలియకనో, నేనే విధంగానుండాలని ప్రభువు కోరాడో ఆ విధంగానే వున్నాను. ప్రభువు నన్నేమి చేయమని కోరాడో నేను అదే చేసాను. కావలసింది అది మాత్రమే.

CWSA 13: 45

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి. కైలాసపతి

మానవాళి బరువు, భాధ్యతలు

ఈ విషయంలో శ్రీమాత శ్రమ గాని వత్తిడి గాని లేని ఒక మార్గం సూచించారు. ఆ మార్గం భానుడి వెలుగులా వుంటుంది. అది సహజమైనది కూడా. అది సూర్యకాంతిని కోరుతూ వికసించే పుష్పం లాంటిది. అది అవతారమూర్తులైన మీకైనా, శ్రీమాతకైనా తగి వుంటుంది, కాని మాలాంటి అల్పజీవులకు ఎలా మార్గం చూపగలుగుతుంది? నిరంతర ప్రార్థన, కఠిన తరమైన ధ్యానం, అయుక్తమైన ప్రేరణలను తిరస్కరించటానికి నిశ్చలమైన ప్రయత్నంలేకుండా ఈ మార్గాన్ని అనుసరించే అవకాశం ఉన్నదా?

*

ఈ మార్గం మీలాంటివారు కష్టసాధ్యం అని అనుకుంటున్నారు. శ్రీమాత వంటి, నా వంటి, అవతార మూర్తులకే ఇది వీలవుతుందని మీ భావన. ఇది కేవలం దురభిప్రాయం.

నిజానికి ఇది చాలా సులభమైన, సూటియైన మార్గం కాని నిజంగా దీన్ని ఎవరైనా ఆచరించవచ్చు. మనసును, ప్రాణిక శక్తులను ప్రశాంతపరిస్తే మీలో పదవ వంతు సమర్థత ఉన్నవారు కూడా ఆచరించవచ్చు. తపస్సు చేయటానికి అవసరమైన కష్టాలు, ఒత్తిడులు ఇందులో వుండవు. ఇక శ్రీమాత సంగతి నాసంగతి గురించి చెప్పాలంటే మేము పడ్డ కష్టాలు, అధిగమించిన అడ్డంకులు ఈ ఆశ్రమ వాసులకెవరికీ ఊహించ నలవి కాదు. బయటవాళ్ళకు అసలు ఊహకే అందదు. అవి ఎంత ఇబ్బందికర పరిస్థితులో, మేము ఎన్ని పోరాటాలు చేయవలసివచ్చిందో! ఇక మాకు తగిలిన దెబ్బలకు, గాయాలకు లెక్కేలేదు. మా ప్రయాణం కాకులు దూరని కారడవులగుండా, అడుగుపెట్టలేని చిత్తడి నేలలగుండా, చుక్క నీరు కనిపించని ఎడారుల గుండా ముందుకు సాగింది. ఇట్లాంటి కార్యక్రమం ముందెవ్వరూ తలపెట్టలేదు, తలపెట్టలేరు కూడా!

ఈ మార్గంలో ముందుకు సాగి, దివ్యత్వాన్ని భూమ్మీదకు తీసికొని రావాలంటే సాధ్యమయ్యే పనేనా! ఇక మనం దివ్యత్వం దిశగా ఊర్ధ్వముఖంగా వెళ్ళటం ఎంత అసాధ్యమో ఊహకు అందదు. ఇది కేవలము 'లీల' అని భావించగూడదు. ఎన్నో కష్టాల నడుమ వ్యతిరేకతలతో అడ్డంకులతో మెల్లమెల్లగా విజయంవైపు కొనసాగించవలసిన మహత్తర కార్యం అది. అట్లా అని ఈ కష్టాలన్నీ అందరు సాధకులూ పొందాలని నేను భావించటంలేదు. మేము ఎలాగు వీటినన్నింటినీ అనుభవించాముగదా! కాబట్టి

ఇతరులకు సులభమైన, సూటియైన మార్గాన్ని అన్వేషించాలని అనుకున్నాము. అది కావల్సిన వాళ్ళు దాన్ని అనుసరిస్తారు. మేము ఎంతో శ్రమకోర్చి సాధించిన అనుభవాన్ని ఇతరులకు అందించాలి గదా! "మానసికమైన ఆ భౌతిక తత్వాన్ని అనుసరించి సూర్యకాంతివంటి వెలుగు బాటలో పయనించండి. దైవం మిమ్మల్ని ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ప్రభావితం చేయనివ్వండి పరోక్షంగానైనా ఆతడు త్వరలోనే తనను తాను అభివ్యక్తం చేసుకుంటాడు. కఠినమైన అడ్డంకులు వుండ గల అస్తవ్యస్త మార్గాలను ఎంచుకోవద్దు."

శ్రీమాత పడ్డ కష్టాలు ఆమె స్వతః చేసుకున్నవి కావు. అవి ఇతరుల కోసం పడ్డ కష్టాలు. భౌతికం ఆధ్యాత్మికంగా రూపొందించటంలో ఎదురయ్యే ప్రక్రియలో భాగమే. అట్లా జరుగకపోతే పరిస్థితి మరో విధంగా వుండేది.

వెలుగుబాటలో వుండే కష్టాలు

ఈ 'వెలుగుబాట' నేను సృష్టించినదని అనుకోవడం సరికాదు. ఇది పూర్వపు యోగ గ్రంథాలలో కూడా వుంది. ఆ గ్రంథాలు నేను ముప్పది సంవత్సరాల క్రిత మే చదివాను. వాటిలో 'చీకటిమార్గము', 'వెలుగుమార్గము' అనేవి ప్రస్తావించబడ్డాయి. కాని రెండవదైన వెలుగుబాటకే ప్రాధాన్యం ఇవ్వబడింది. నేను వెలుగుబాటను ఎం చుకున్నది కష్టాలనుండి ప్రమాధాలనుండి దూరంగా వుండటానికి కాదు. వాటన్నింటినీ ఎదుర్కొన్నాను. శ్రీమాత ఈ విషయంలో నాకంటే పదిరెట్లు ఎక్కువ బాధలను, ప్రమాదాలను ఎదుర్కొన్నారు. విజయం సాధించాలనుకునే వారికి ఉపద్రవాలు తప్పవు కదా! సాధకులకెదురయ్యే అవరోధాలన్నీ మా కెదురయినాయి. వచ్చిన ప్రతి కష్టం వలన మా మార్గం సుగమం అయ్యింది కూడా. ఒక్కొక్క ఇబ్బందిని దాటటానికి కొన్ని వందలసార్లు ప్రయత్నించాల్సి వచ్చేది. ఒక్కొక్క సందర్భంలో ఇంకా ఎక్కువ సార్లు కూడా! కొన్ని సమస్యలు ఇంకా అలాగే మిగిలి ఉన్నాయి. 'పరిపూర్ణ పరిపూర్ణత్వం' లభించేదాకా కొన్ని సమస్యలు వెనక్కు లాగుతూనే వుంటాయి. కాని ఇతరులకు ఆ బాధలు, సమస్యలు ఎదురు కాకూడదు అని భావిస్తు న్నాము. వారి మార్గం సుగమం కావాలనే కోరుతున్నాము. ఆ ఉద్దేశ్యంతో ఈ భా రాన్ని మా మీద వేసుకుంటున్నాము. ఇతరులను ఈ భాదలనుండి, ఇబ్బందులనుండి దూరంగా వుంచమని, వాటిని తనపై వేయమని శ్రీమాత దైవాన్ని ప్రార్థించారు.

ఇందు మూలంగానే శ్రీమాతపై పూర్తి విశ్వాసం ఉంచి సాధన కొనసాగిస్తున్న వారంతా వెలుగుబాటలో ముందుకు పోగలుగుతున్నారు. అట్లా కొనసాగలేని వారికి కూడా విశ్వాసాన్ని దృఢపరచుకోగానే వారికి మార్గం సుగమం అవుతుంది. నమ్మక పోవటంకానీ, స్వాభిమానం, అహంకారం లాంటివి మళ్లీ తల ఎత్తితే, ఆ వెలుగు బాట ముళ్ళబాటగా మారిపోగలదు. వెలుగుబాట పయనం కట్టుకథ అనుకోవద్దు.
CWSA 32: 95-96

శ్రీమాతారవిందుల యోగంలో సాధన మార్గాలు

ఇవి నేను జవాబు చెప్పగలిగిన ప్రశ్నలు కావు. వాటిని చెప్పటం నా వంతు కాదు కూడా. కాని నేను చెప్పగలిగింది ఒక్కటే. అతిమానస శక్తిని భూమిమీదకు దించేందుకు ప్రయత్నించటం, దాని కార్యాన్ని అక్కడ నిర్వహించటం, ఇదే మా ఇద్దరి యొక్క ఉద్దేశ్యం. మా యోగం ఇందుకు సంబంధించినదే. (మిగతా ఉద్దేశ్యాలన్నీ ప్రాథమికమైనవి గాని, కారణభూతమైనవి గాని అయి వుండవచ్చు) ఈ ఆశ్రమ నిర్వహణ కూడా మా ఆశయ సాధనలో ఒక భాగమే. ఇక్కడి సాధకులు మమ్మల్ని అనుసరిస్తూ, ఈ అతిమానస సత్యాన్ని స్వీకరించటానికి సిద్ధంగా వున్నారు. అనుస రించకుండా దాన్ని సాధించటం అసాధ్యం. ఇంకేదైనా మార్గాన్ని వారు అన్వేషించా లనుకుంటే, స్వేచ్ఛగా వారు ఆయా మార్గాలను అనుసరించవచ్చు. కాని దానికి ఈ ఆశ్రమం స్థావరం కాకూడదు. ఇతర మార్గాలు ఈ ఆశ్రమ పరిధిలో సఫలం కావు. దైవశక్తి అందుకోసం ఇక్కడ పనిచేయటం లేదు. మా నుంచి జనిస్తున్న శక్తిని ఇంకోమార్గంలో ఉపయోగించటానికి ప్రయత్నిస్తే ఆ మార్గం వాళ్ళకు అనుకూలించదు. అట్లా చేస్తే వాళ్ళకు ఏ లాభం రాదు. మరో మార్గానికి ఈ ఆశ్రమ జీవన విధానానికి పొంతనే వుండదు. ఇంతకంటే ఏమీ వివరించలేను.
CWSA 32: 98

శ్రీమాతారవిందులవైపుగా మనసును తెరచియుంచుట

ప్ర: శ్రీఅరవిందులకు లేఖ వ్రాసినా, శ్రీమాతకు లేఖ వ్రాసినా ఒకటేనా? కొందరు వారిద్దరూ ఒకటే అంటారు. అంటే ఎవరికి జాబు వ్రాసినా శ్రీమాత వైపుగా

మనసును తెరచియుంచుటయేనా? ఇది సవ్యమైన మార్గమేనా?

స: అవును. మేమిద్దరమూ ఒకటే. కాని శ్రీమాతవైపుగా మనసును తెరచియుంచుటయే మంచిది.

ప్ర: ఇదే విషయంలో శ్రీఅరవిందులవైపు మనసును తెరచియుంచితే శ్రీమాత వైపు మనసు వికసింప జేయనట్లేనా? శ్రీమాతవైపుగా అంటే "శ్రీఅరవిందుల వైపుగా కూడా" అని అర్థం చేసుకోవచ్చా?

స: శ్రీమాత ఉనికి నిశ్చయ రూపం. శ్రీమాతను విస్మరిస్తే, శ్రీఅరవిందులను కూడా విస్మరించినట్లే.

ప్ర: "శ్రీమాత దివ్యశక్తికి మనలను శాసించే అవకాశం కల్పించాలి" అని శ్రీఅరవిందులు పదేపదే అంటూ అంటూండేవారు. అంటే వారి ఇరువురి శక్తులు వేరుగా వుంటాయి అని అర్థం వస్తుందా?

స: కాదు, కాదు. ఉన్నది ఒకటే. అది శ్రీమాత శక్తియే. అసలు విషయం ఏమిటంటే శ్రీమాతే శ్రీఅరవిందుల ద్వారా అభివ్యక్తం అయ్యే శక్తి!

CWSA 32: 104

శ్రీమాతారవిందులను స్వాగతించటం

ప్ర: శ్రీమాత శక్తిని, ఆమె నామధేయాన్ని ఆకాంక్షించే సందర్భంలో మీ నామం కూడా అందులో కలిసే వుంటుంది. ఆశ్చర్యంగా వుందికదా!

స: ఎప్పుడూ మీరు శ్రీమాతశక్తినే ఆకాంక్షించండి. ఆమె శక్తియే దివ్యత్వ సాధనను సుగమం చేయగలదు. అవసరం లేదనుకుంటే దాన్ని అదుపులో వుంచుకోవచ్చు. మా ఇద్దరినీ విడివిడిగా చూడవద్దు. (ఆమె పేరుకు బదులు నా పేరు ఉచ్ఛరించుట) అట్లాంటి భావాలను రానివ్వకండి. విభేదంగా భావించటంవలన అంతర్గత అనుభవంలో అనేక అనర్థాలు చోటు చేసుకుంటాయి.

శ్రీమాతారవిందుల నుండి ప్రభావాన్ని పొందటం

శ్రీమాతారవిందుల ప్రభావాన్ని పొందాలంటే ఉండాల్సిన అర్హతలు కేవలం రెండే రెండు. 1. ఆధ్యాత్మిక మార్గంపై నమ్మకం వుంచటం, 2. ఆవైపుగా మనసును

వికసింప జేసియుంచ గలగటం. సాధనా బలం కూడా నమ్మకం మీదనే ఆధారపడి యుంటుంది.

ఆశ్రమ వాతావరణంలో లేని వారు కూడా ఈ యోగాన్ని అనుసరించవచ్చును. మనదేశంలో ఉత్తర, దక్షిణ రాష్ట్రాల్లో అలా అనుసరించేవాళ్ళు ఎంతోమంది ఉన్నారు.

CWSA 32: 106

శ్రీమాతారవిందుల ఏకత్వభావనయొక్క దర్శనాలు, అనుభవాలు, స్వప్నాలు

శ్రీమాత, నేను రెండు రూపాలుగా వున్న ఒకే దివ్యశక్తి. అందువలన కలలోని భావాలు హేతుబద్ధమైనవే. దైవశక్తి, మానవ శక్తి ఒకే దివ్యత్వానికి గల రెండు పార్శ్వాలవంటివి.

(బ్రహ్మ, 1933)

శ్రీమాతకు నాకు గల సామ్యం ఇద్దరినీ ఒకటిగా చూచినపుడే అనుభవంలోనికి వస్తుంది. ఇది అతి సాధారణమైన అనుభవం.

4 నవంబరు 1935

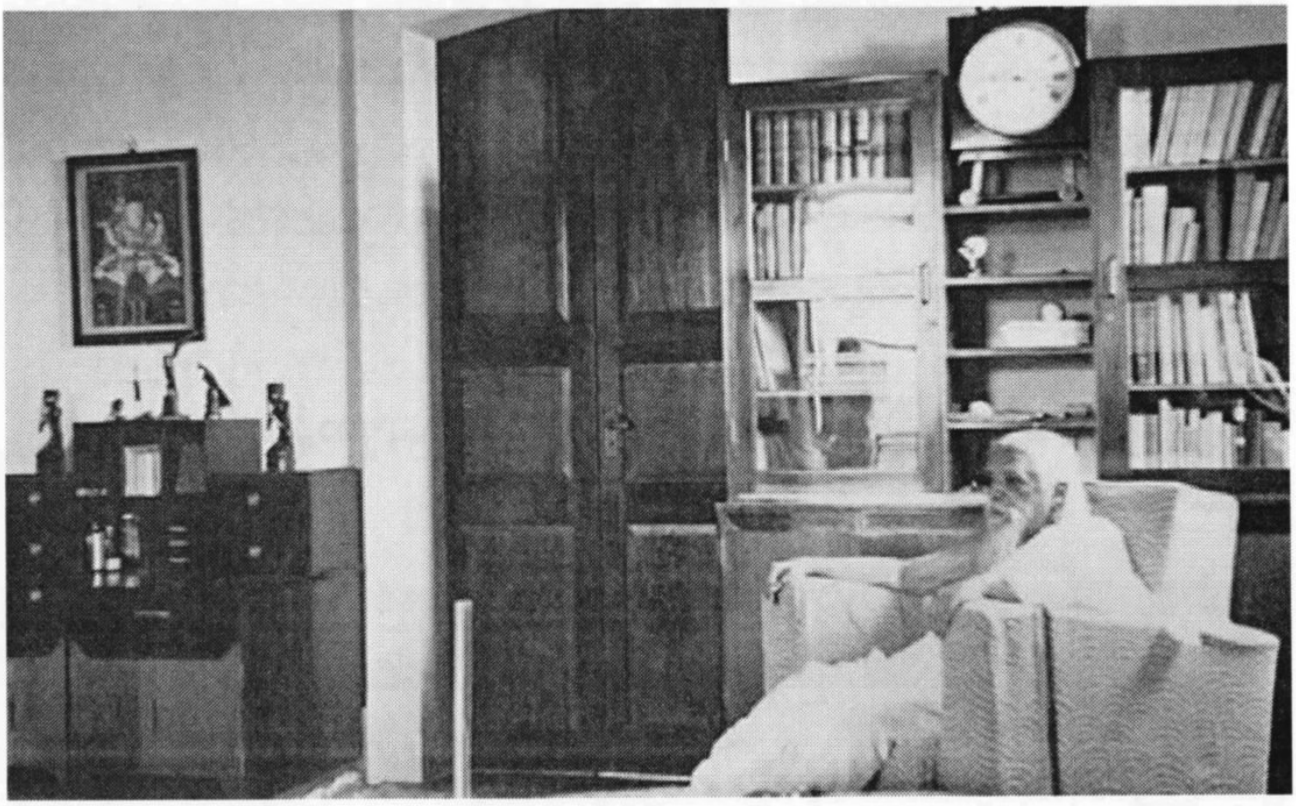
ప్ర: శ్రీమాత మీకు కుడివైపున ఉంటారు, మీరు ఎడమ వైపున దర్శనం ఇస్తారు. దీని అంతరార్థం?

స: అవును. ఆమె నిర్వహణా శక్తి. అందుకు కుడిచేయిలా పనిచెయ్యాలికదా! ఎడమవైపు అజ్ఞానానికి, కుడివైపు కార్యదీక్షకు నిదర్శనం. ఎడమవైపు వుండి చేసే కార్యనిర్వహణ ఎప్పుడూ సరిగా వుండదు. అది సగం ఫలితాన్ని మాత్రమే ఇస్తుంది. కుడివైపున ఉండటమే అతిమానస ఆవిర్భావానికి తగినదనిజమైన సంకేతం.

CWSA 32: 126

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. ఆర్.ఎల్. నరసింహారావు

శ్రీఅరవిందుల శక్తిగా శ్రీమాత:

నేనే శ్రీఅరవిందుల శక్తిని, నా బిడ్డ లందరకు మాతృమూర్తిని.

నా బిడ్డలంతా నా చేతనలోని సమాన అంతర్భాగాలే, వారు నాలోని వారే. పరిణామక్రమంలో రూపాంతరం చెందనపుడు ప్రతి ఒక్కరికీ శ్రీఅరవిందుల శక్తిని, నా శక్తిని ఆవిష్కరించగల సమాన హక్కు వుంటుంది.

సమిష్టి సమైక్య భావ ప్రకటన మాత్రమే ఈ భువిపై నూతనమైన దివ్యత్వాన్ని ఆవిష్కరించగలదు. ప్రతివారు ఆ పూర్ణత్వ భావనలో ఒక్కొక్క అంశాన్ని మాత్రమే ప్రకటించగలరు. కాని మిగతా అంశాలు కూడా లేనిదే పూర్ణత్వానికి అర్థం వుండదు.

CWSA 32: 84

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. ఆర్.ఎల్. నరసింహారావు

సమతౌల్యమును తెచ్చుటకై ఒకే చైతన్యం రెండురూపాలలో

.... ప్రధానంగా మేము ఒక్కటి లేదా అభిన్నము, తేడా ఏమీ లేదు అనేది నిజం. ప్రత్యక్షంగా రెండురూపాలలో ఉన్న ఒకే చైతన్యం, ఒకదానికి మరొకటి ఆధారంగా ఉండటానికి, సృష్టిలో సమతౌల్యానికి ఈ విభజన అవసరం, కాని సృష్టికి ఆవల అది 'ఏకం' లేదా 'అద్వితీయం' ఏక చైతన్యం ఇంకా ఒక్కొక్కమారు అవసర మైనప్పుడు సృష్టిలో సైతం ఏకత్వం ప్రస్ఫుటమౌతుంది. ఒకరు ఈ చైత న్యానికి ఉన్మీలనమైతే, వారు ఈ ఏకత్వాన్ని దర్శిస్తారు. వాస్తవానికి అది అదే.... ఒకరు దానిని ఇది అని తెలియజెప్పలేరు. అది కేవలం జీవించగలిగినది మాత్రమే. ఏకాగ్రతవల్లను, ఉన్మీలనమై ఉండటం ద్వారాను ఒకరు ఈ అనుభవానికి చేరగలరు. అది ఏదో మనస్సుద్వారా ఏర్పరచబడేదికాదు. మనస్సు ద్వారా ఈ ఏర్పాటు చేయబడదు.

*

వాస్తవంగా చెప్పాలంటే, శ్రీఅరవిందులు, నేను అభిన్నం, ఒకే చైతన్యం. ఇక్కడ పృథ్విపై విభజన ఉంది. ఇది కేవలం సృష్టిలో సమతౌల్యం తీసుకురావటానికే. అన్యథా, అది ఒకటే. మేము నిజంగా ఒక్కటే. దానిని వ్యక్తీకరించడం చాలా కష్టం. నాకు మాటలు దొరకటం లేదు. కాదు, అది సాధ్యం కాదు. అది వ్యక్తీకరించలేనిది....

నీవిది తెలుసుకో. సృష్టికి ఆవల, సమస్తం ఒకటే, అక్కడ తేడా అనేది లేదు. అది అభిన్నం, ఒక్కటే చైతన్యం, పరిపూర్ణమైన ఏకత్వం. మాకు వేర్వేరు ఉనికి లేదు. కాని మేము క్రిందికి ఇక్కడకు దిగివచ్చినప్పుడు మాకు వేర్వేరు రూపాలున్నా యనిపిస్తున్నది.ఒక ప్రత్యేకమైన ఉనికి, ఆవశ్యకమైనప్పుడు ఒకటైన ఉనికి ఉన్న దనిపిస్తుంది. కొన్ని సమయాల్లో నాతో కలిసి ఉంటారు, అదే సమయంలో ప్రపం చమందు అన్ని చోట్లా ఉంటారు. ఆయన ఇక్కడ నాలో ఉన్నారు, నాతో మాట్లాడు తారు. ఆయన తనకు తానుగా నాతో ఏకం అవుతున్నారు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆయన నాకు వేరుగా ఉంటారు, నాకు వేరైన ఉనికిలో జీవిస్తుంటారు. అదే సమయంలో ఆయన నాలో ఉంటారు. కాని వాస్తవిక దృష్టికీ ఆయన నాకు వేరుగా ఉన్నారు. ప్రకటితమయ్యే క్రీడ అది. ఒకసారి ఆయన నాతో ఐక్యమవుతారు. మరొక సమయంలో

ఆయన తనకు తాను సృష్టిలో అభివ్యక్తమౌతారు. ఆయన ఇక్కడ ఉన్నారు. (శ్రీమాత తన శరీరాన్ని చూపిస్తారు) అక్కడ ఉన్నారు, ఆయన విశ్వంలో ప్రతి చోటా ఉన్నారు. ఆయన సృష్టిలో కనబడే ప్రతిదానిలో ఉన్నారు. ఒక్కొక్కప్పుడు తనకు తానుగా అభివ్యక్తమౌతారు. ఒక్కొక్కప్పుడు మరుగున దాగియుంటారు. ఎవరు ఏ మాత్రమూ చూడలేరు. ఈ విధంగా ఆయన సృష్టిని ఆడుకుంటారు. ఒకప్పుడు తనతో తాను ఐక్యం అవుతారు. మరొకసమయంలో అవసరమైనప్పుడు తనకు తాను వేరు పడతారు. ఏకం అన్యంతో కలిసి పోతుంది. అది ఒక ఉద్దేశ్యంతో, ఒక లక్ష్యంతో వారు తమ చర్యలను నిర్ధారిస్తారు. ఆయన ఇక్కడ ఉంటారు. అదే సమయంలో ఒకరు ఆయనను అక్కడ చూస్తారు. ఆయన ..... కాదు, అది వ్యక్తీక రించడం చాలా కష్టం. చెప్పటానికి మాటలేలేవు, ఒకరు అదేమిటో మనస్సుతో అర్థం చేసుకోలేరు.

*

శ్రీఅరవిందులు ప్రతి చోట ఉన్నారు

నీకు తెలుసా, ఆయన వెళ్ళిపోయినప్పుడు..... ఆయన తన శరీరాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోదా మనుకున్నప్పుడు, ఆయన డిశంబరు 5 నుంచి 9 వరకు వున్నారు.... ఆ సమయంలో, ఊహించ లేనటువంటి చైతన్యంతో ఆయన దట్టించబడి ఉన్నారు. ఆయన శరీరంనుంచి అన్ని వైపులా కాంతికిరణాలు వెదజల్ల బడుతున్నాయి. అది చైతన్యం యొక్క క్రియాశీల కార్యశీలత. అది ఎంత నిర్దుష్టంగా ఉండిదంటే, ఎంత భౌతికంగా ఉండిందంటే, ఎంతో ఆశ్చర్యదాయకమైన ఆధిపత్య శక్తితో ఆయనలో ప్రతిదీ ప్రకంపించింది. అది ఎంతో భౌతికమై నిర్దుష్టమైనటువంటిది.... .... ఆ సమ యంలో నేను ఆయన పక్కనే ఉన్నాను. శ్రీఅరవిందుల చైతన్యం ఆయన శరీరంనుంచి బయటకువచ్చి సరాసరి నా లోనికి ప్రవేశించటాన్ని నేను చూస్తున్నాను, ఈ విధంగా భౌతికంగా అది ఒక అసాధారణ ప్రక్రియ. ఆయన చైతన్యం నా శరీర రోమకూపాల్లోకి రాపిడితో ప్రవేశించే అనుభూతిని నేను పొందగలిగాను. అది ఎంత నిర్దుష్టంగా ఉండాలో అంతగానూ ఉంది. అది ఎంత తీవ్రంగా ఉన్నదంటే అది నా శరీరంలోనికి రాపిడితో చొచ్చుకుపోతున్నది, నేను బాహ్యంలో అనుభూతి చెందగలిగే టంతగా, ఒక విధంగా పూర్తిగా భౌతికంగా. ఈ విధంగా, ఆయన చైతన్యమంతా

నా లోనికి ప్రవేశించింది. కారణం అది ఒకటే చైతన్యం కాబట్టి.

వదిలి వెళ్ళిపోయేముందు, ప్రతి ఒక్కదానినీ, ఆంక్షలు లేకుండా, సంపూర్ణ ఆత్మ సమర్పణతో, ఆయన చైతన్యం మొత్తం నాలో లీనమైపోయే విధంగా. ఆ విధంగా గంటలు, గంటలు గడిచాయి. ఆహా, అది ఎంతో భౌతికం, ఆ సంఘటన ఎవ్వరూ ఊహించ లేనటు వంటిది. నేను వర్ణించలేను. ... ప్రతి ఒక్కదానినీ ఆయన నాకు వదిలి వెళ్ళారు.

*

ఇప్పుడు, ఇది ఈ భౌతిక శరీరం పరిమితమైంది, అది హద్దు కలిగినదై, స్వేచ్ఛాయుత మైన క్రీడను అనుమతించదు. ఒకసారి గనక చైతన్యం దానిలోనికి (శరీరం) ప్రవేశిస్తే, అది పూర్తిగా ఈ భౌతిక రూపంలో పరిమితమైపోతుంది. కాని ఆయన, సర్వత్రా ఉన్నారు. ఆయన ఇక్కడ నాలో ఉన్నారు, అదే విదంగా ప్రపంచంలో ప్రతిచోటా ఉన్నారు. ఆయన నాతో మాట్లాడుతారు. నేను విషయాల గురించి అడుగుతాను, ఆయన సమాధానం ఇస్తారు. మా మధ్య సంభాషణలు జరుగుతాయి. అదే సమ యంలో ఇతరులతో, వేరువేరు ప్రదేశాలలో, అవసరమైతే ఆయన సంభాషిస్తారు. మేము ప్రపంచ విధిని, మానవ భవితవ్యాన్ని నిర్ణయిస్తాం, తరువాతి దశలో అవసరమైన దంతా జరిగితీరుతుంది. దీని నంతా మేము నిర్ణయిస్తాం.

ఆయన ఉనికి ప్రతిచోటా ఉన్నది. ఎక్కడెక్కడ ఒకరు ఆయనను కోరకుంటారో అక్కడక్కడల్లా, ప్రతిచోటా, ప్రతిచోటా, ఆయన నాతో ఐక్యమై ఉన్నారు. అదే సమయంలో ఆయన విభిన్న స్థలాల్లో ఉన్నారు. కేవలం ఇది, ఈ భౌతిక శరీరం మాత్రమే పరిమితమైంది, కాని సూక్ష్మభౌతికం కాదు. సూక్ష్మ భౌతికం ప్రతిదానినీ చీల్చుకుని దూరిపోతుంది, ప్రతిచోటుకు వెళ్ళగలుగుతుంది. అది శరీరానికి పరి మితమై ఉండదు. పరిమితిచేసేది ఇది (శరీరం) గ్రహించలేనిది మనస్సు మాత్రమే. నీ మనస్సుతో దీనిని అర్థం చేసుకోలేవు. మనస్సు వ్యక్త పరచలేదు. దీనిని వ్యక్త పరచటానికి దానికి వనరులు లేవు. కేవలం అనుభవంద్వారా మాత్రమే....నా బిడ్డా, కేవలం సాదృశ్యమైంది మాత్రమే సాదృశ్యమైనదానిని తెలుసుకోగలదు, కాబట్టి అదేమిటో తెలుసుకోవాలంటే, ఒకరు తప్పక ఆ చైతన్యానికి ఎదగవలసిఉంటుంది., ఆ ఏకం యొక్క ఇటువంటి తాదాత్మ్య చైతన్యానుభవం పొందటానికి.....

అవును, ఇది ఎప్పుడూ ఆ విధంగానే ఉంటుంది, నిరంతరం అక్కడ పూర్తి

ఏకత్వం, బాహ్యం వైపు ఒక గమనం ఉంటుంది. ... ఇదే, ప్రతిచోటా, ఒకే సమయ మందు. ఇది నిరంతరం జరుగుతూనే ఉంటుంది. ఈ ఏకత్వం, ప్రతిచోటా ఈ విధంగా శాఖోపశాఖలుగా జరుగుతూనే ఉంటుంది. ఇది సత్యం, ఇది ఎడతెగకుండా జరుగుతూనే ఉంటుంది.ఎవరికైతే ఆ దృష్టి ఉంటుందో, దీనినే వారు చూడడం జరుగుతుంది. ఇది చైత్య దర్శనం.

*

పని ఒకటే

ప్ర: మాతా, శ్రీఅరవిందులను తెలుసుకోవటానికి ముందే, మీకు ఆయనతో ఏమైనా సంభాషణలు జరిగాయా? ఎందువల్లనంటే, నేను చదివిన కొన్ని పుస్తకాలలో ఆయన, మీరు చాలా మటుకు ఒకే విధమైన పనిని చేసారని చెప్పబడింది.

స: ఆపని, అప్పుడు, ఇప్పుడు ఒక్కటే. ఎందువల్లనంటే, ఆయనకు, నాకు స్ఫూర్తి మూలం ఒకటే. పరమపురుషుడు.

December 10, 1967, Blessings of the Grace pp. 98-102

(శ్రీమాత మరొక జాబు నుంచి)

ఆపనిలో మానవజాతిని మొత్తంగా నూతన సృష్టికి సంసిద్ధపరచటానికి సహాయం ఇమిడి ఉంది, అనగా, అతిమానస జాతి.

May 19, 1968

ప్ర: మాతా, ఈ పుస్తకంలోని ఆఖరి వాక్యం చాలా ఆసక్తిదాయకంగా, హృదయాన్ని స్పృశిస్తోంది. వారు లేక, మీ ఉనికిలేదు, మీరు లేక వారు అభివ్యక్త మవలేరు.

అవును, అది పరిపూర్ణసత్యం. దానిని ఆ పుస్తకంలో ఏ విధంగా పెట్టానో నాకు తెలియదు. కాని వారు లేక నేను ఉనికిలోకి రాలేను. నేను లేక వారు అభివ్యక్తమవ లేరు. ఒకటి మరొక దానిని పరిపూర్ణం చేస్తుంది. కాని నిజానికి మేమిరువురము ఏకం, ఒకటే. అది ఒకే సత్త్వము, ఒకే అస్తిత్వం, సృష్టిలో రెండు వేరు రూపాలను సృష్టి ధర్మాన్ని నిలబెట్టడానికి తీసుకుంటుంది. అది లేనప్పుడు, అది ఒకటే, నేను మరియు ఆయన, తేడా లేదు, వేరుదనం లేదు విభజన లేదు. ఏకం, అద్వితీయం, ఒకటే. వారు ఏమిటో, అంతస్సత్వంలో నేను పూర్తిగా అదే. అది ఈ విధంగా

(శ్రీమాత రెండు చేతివేళ్ళను పెనవేసి చూపుతారు) మేము ఐక్యం, ఒకటే, తద్రూపం, విభజనలేని ఏకం, కాని సృష్టిలో, ఏకం తనను తాను విభజించుకున్నట్లుగా వుంటుంది, సృష్టి లోకి రావటానికి ఈ విధంగా (శ్రీమాత వేళ్ళను వేరుచేసి చూపుతారు) ఏకం రెండవుతుంది. కాని అది కేవలం కనబడేది మాత్రమే, సృష్టి ధర్మాన్ని నిలబెట్టడానికి ఏకం రెండుగా విడివడడం. యదార్థంలో, అది ఒకటే, రెండుశరీరాలను తీసుకొనే ఆ ఏకం నేను, ఆయన, కేవలం సృష్టికోసం. వాస్తవంలో రెండు అస్తిత్వాలు ఏకం, అద్వితీయం. ఈ విదంగా ఏకం సృష్టిలో కనబడుతుంది. కాని అతడు ఏమిటో, నేను అదే. తేడా ఏమీ లేదు. అది కేవలం సృష్టిలో తేడాగా రూపు దిద్దుకుంది. మాకు రెండు శరీరాలున్నాయి. కాని మేము, ఒకటి, మరొకటి, ఒకటే. తేడా ఎంత మాత్రం లేదు. మేము ఈ విధంగా ఉన్నాము. (శ్రీమాత అదే సంజ్ఞను మరలా చూపిస్తున్నారు) అయినప్పటికీ దానికి ఆవల, ఇంకా ఏదో ఉంది. వాస్తవంలో మే మేమిటో, ఆవల, పైన అక్కడ కాని అది చెప్పేదికాదు. అదేమిటో ఒకరు దానిని మాటలలో చెప్పలేరు. ఒకరు దాని గురించి చెప్పేదంతా పూర్తిగా బుద్ధిహీనమైనదే కాని మరేమి కాదు. ఆ ఉనికిని గురించి మాటలు ఏమీ వ్యక్తపరచలేవు. ఏమీ లేదు, ఏమీ లేదు, అది మాటలలో చెప్పవలసిన అగత్యం లేదు..... పరమపురుషుడే రెండు రూపాలలో తనకు తాను వ్యక్తమవుతున్నాడు.

Blessings of the Grace pp.104-05

కేవలం ఒక విషయంలో నేను సంపూర్ణంగా కచ్చితంగా, నే నెవరనేది, శ్రీఅరవిందులకు కూడా అది తెలుసు, దానిని ప్రకటించారు కూడా. మొత్తం మానవజాతి సందేహాలుసైతం ఆయదార్థతను ఏమాత్రం మార్చలేవు

కాని ఇంకొక ముఖ్యవిషయం మటుకు అంత కచ్చితంకాదు. ఈ శరీరంలో నే నిక్కడ ఉండడం, ఏ పని నైతే చేస్తున్నానో ఆ పనినిచేస్తూ ఉండడం. వ్యక్తిగతంగా ఏ విధమైన తీవ్ర వాంఛతోనూ నేను దానిని చేయడంలేదు. శ్రీఅరవిందులుచేయమని చెప్పారు. అందువలననే నేను పరమపురుషుని ఆజ్ఞానుసారం వినమ్రతతో పవిత్ర విధాయక కార్యంగా చేస్తున్నాను.

ఎంతగా భూమి దీనివల్ల లాభం పొందిందో కాలమే బయటపెడ్తుంది.

CWM 13: 47 శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

మా — శ్రీఅరవిందో — మా — శ్రీఅరవిందో

మాతా, శ్రీఅరవిందులు ఎల్లప్పుడు మీ గురించి చెప్పేవారు, మీరు మాలోనే ఉన్నారని

అవును, అది సత్యం, సంపూర్ణంగా యదార్థం.

శాశ్వత దివ్యాగ్ని జ్వాలలో ఉనికి వున్న దానిగా కార్యాచరణను ప్రారంభించి ఉత్తేజ పరచే దివ్యచైతన్యంగా, సమస్తాన్ని మధురమయం చేసే, శాంతిమయం గావించే దివ్య ప్రశాంతతగా, వెల్లువలా ఉప్పొంగి శుద్ధపరచే మహదానందంగా, పవిత్రీకరించే దివ్యకాంతిగా, దివ్యానుగ్రహం ప్రసాదించే దివ్యస్పందనగా నేను అక్కడ వున్నాను.

శ్రీఅరవిందులు అక్కడ ఆదుకునే మహా అస్తిత్వంగా ఉన్నారు. ఇక నేను, నేనక్కడ దివ్యమార్గ దర్శిగా ఉన్నాను. యదార్థానికి, ఒకే వ్యక్తిత్వం రెండుగా ఉంది. ఏకం, ఏది పరికిస్తుంటుందో — దివ్యసాక్షి, ఇంకొకటి నేరవేర్చేది — దివ్యశక్తి.

ఒకరు దానిని వివరంగా గ్రహించనంత వరకు దేనినీ అర్థం చేసుకోలేరు. ఏమైనా కాని, నీ కృతజ్ఞతాభావన బాగా ఆమోదించబడింది. ఆయన నీ ప్రార్థన విన్నారు. నేను నీకు నా ఆశీస్తుల నిస్తున్నాను.

అవును, నా బిడ్డా, ఎవరైతే శ్రీఅరవిందులను, నన్ను గుర్తిస్తారో, — యదార్థానికి, అది ఒకటే, ఒకే వ్యక్తిత్వం — దివ్య సత్యం వైపు వేసే అడుగులలో అతడికి అన్ని అడ్డంకులు, అన్ని కష్టాలు, అన్ని చిక్కులు, మనం చెప్పుకొనేటటువంటి అన్ని చికాకులు, తుడిచిపెట్టుకు పోతాయి, ఎప్పటికీ తొలగించబడుతాయి, ఈ జన్మలోనే కాక మృత్యువు తరువాత రాబోయే జన్మలలోను, శాశ్వతంగా

అవును, అతనిని, దివ్యప్రభువు, సర్వశక్తివంతుడు. కేవలం జపించు.

"మా — శ్రీఅరవిందో — మా — శ్రీఅరవిందో" ... అది చాలు.

The Supreme, P. 63 — అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

అతడులేక నా ఉనికి లేదు,
నేను లేక అతడు అవ్యక్తుడు

CWM 13: 32

నేను కేవలం పని కోసమే కొనసాగుతున్నాను

ఊర్ధ్వంనుంచి పనిచేయడం ద్వారా, ఒకరు ఈ విషయాలను అదుపులో పెట్ట వచ్చు, వాటిని ఒకచోట కదలకుండా పట్టి ఉంచవచ్చు, సంతోషదాయకం కాని పనులు తలపెట్టకుండా ఆపవచ్చు, కాని అది కాదు... పరివర్తన అంటే అర్థం పరి వర్తన గావించటమే.

వాటి మీద ఆధిపత్యం కూడా సాధించవచ్చు. దానిని పైనుంచి చేయడం చాలా తేలిక. కాని పరివర్తనకు ఒకరు తప్పక దిగిరావాలి, అది చాలా భయానకం.... లేని యెడల అధో చేతన ఎన్నటికీ పరివర్తన నొందదు, అది ఇప్పుడు ఏ విధంగా ఉందో ఆ విధంగానే కొనసాగుతుంది........

పని కోసం కాకపోయినట్లైతే, నేను శ్రీఅరవిందులతో వెళ్ళిపోయి ఉండేదానను, ఇప్పుడు బాగా అర్థమైందనుకొంటాను. నేను కేవలం పనికోసమే కొనసాగుతున్నాను. కారణం, చేయవలసిన కార్యమున్నది, ఆయన నన్నా పని తేయమని చెప్పారు, నేను దానిని చేస్తున్నాను..... అలా కాని పక్షంలో ఒకరు పరిపూర్ణమైన ఎరుకతో ఉంటే గనుక, శరీరం లేకుండా ఉన్నప్పుడు చాలా తక్కువ పరిమితికి లోబడి ఉంటారు: ఒకరు వందమందిని ఒకే సమయంలో, వందచోట్ల చూడగలరు, శ్రీఅరవిందులు ఇప్పుడు చేస్తున్నట్లుగా.

The Mother: conversations with a disciple, Feb 10,1961.

శ్రీఅరవిందులతో ఐక్యమవాలని కోరుకొనే కణాలు పొందే ఆనందం

కొన్ని నెలల క్రితం, ఈ శరీరం మరల యుద్ధభూమిగా మారినప్పుడు, అనేక అవరోధాలను ప్రతిఘటిస్తున్నప్పుడు, నిశ్చేతనంగా ఉన్నప్పుడు, తనకు తాను ఏమి చేయాలో ప్రశ్నించుకుంటున్నప్పుడు .... అది మేధోపరంగా పనిచేయవలసి ఉందా అని ఆలోచించడం లేదు, కాని ఒకరకమైన గ్రాహ్యతను అడుగుతున్నది, దేనినో స్పృశించాలని కోరుకుంటున్నది: అది ఏ దిశగా పోతున్నదా అని అబ్బుర పడటం జరిగింది, విషయాలు ఎటు వైపు మొగ్గు చూప బోతున్నాయా అని. అప్పుడు ఒక్కసారిగా, కణాలన్నింటిలో ఈ అనుభూతి కలిగింది (నాకు తెలుసు అది ఎక్కడి నుంచి వచ్చిందో) ఈ అమరికనుంచి మేము విడిపోయేటట్లైతే, ఇక ఏ మాత్రం

కొనసాగనట్లైతే, అప్పుడు మేమిద్దరము సూటిగా వెళ్ళిపోతాం, సరాసరి ఒక బాణం లాగ — అదీ ఒక అద్భుతమైన జ్వాల లాగ — ఇక్కడ మన ద్వారం దగ్గరే ఉన్న టువంటి, శ్రీఅరవిందుల అతిమానస ప్రపంచంలో సరాసరి తిరిగి ఆయనను కలుసు కోవటానికి; దానిలో ఎంతటి హర్షాతిరేకం ఉంది! ఎంతటి అత్యుత్సాహం, ఎంత ఆనందం కణాలన్నింటిలో వెల్లువెత్తింది. వాటికి తాము విడివడిపోతామేమో అనే దానిగురించి ఎటువంటి బెంగలేదు..... 'ఓహ్,' 'అయితే ఏమిటి!' అనుకున్నాయి.

శరీరానికి జ్ఞానప్రకాశం కలిగించే పనిలో ఇది నిజంగా ఒక నిర్ణయాత్మక ఘట్టం.

కణాలన్నీ, వాటిని చెల్లాచెదుర చేయాలనే ఆ మూఢశక్తికన్నా చాలా ఎక్కువగా శక్తిసామర్థ్యాలు కలిగిన అనుభూతిని పొందాయి. 'మృత్యువు' అని పిలువబడే దానికి ఇవి పూర్తిగా ఉదాసీనంగా ఉండిపోయాయి. "మనం దేనికోసం భయపడాలి? మన మక్కడకి వెళ్ళి శ్రీఅరవిందుల కార్యంలో ఎరుకతో పాల్గొందాం, ప్రపంచ పరివర్తనలో, ఏదో ఒక విధంగా కాకపోతే ఇక్కడ, అక్కడ, ఈ విధంగా, ఆ విధంగా — ఎలాగయినా ఫర్వాలేదు, ఏమీకాదు!"

అప్పుడు ఆ సమయంలో నేను ఇక్కడే ఇంత దగ్గరగా ఉన్నటువంటి (శ్రీమాత తన చేతిని ముఖానికి ఒత్తుకుని చూపించింది) పరమపురుషుని నుంచి దివ్యాదేశాన్ని పొందాను. ఆయన నాతో చెప్పారు, "ఇది వాగ్దానం చేయబడిన విషయం, ఇప్పుడు ఈ పని తప్పక జరిగితీరాలి."

ఇది వ్యక్తి పరంగా కాదు, సమిష్టిగా పని జరగవలసిఉంది. కనుక, సహజంగానే అది ఏ విధంగా వచ్చిందో ఆ కారణంగా, అది హర్షాతిపూరకంతో, ఆమోదించ బడింది, తక్షణం అమలు చేయబడింది.

కాని, ఆ అనుభవాన్ని నేను గుర్తుకు తెచ్చుకుని, ఇప్పుడు నేనేమిటో తలచు కొంటే........

అవునుకదా, శ్రీఅరవిందులు శరీరాన్ని వదిలి వెళ్తున్నప్పుడు చేసిందేమిటో, అదీ ఇప్పటి పరిస్థితి. ఒక రకంగా రెండూ సమానమే, కాని చాలా ఎక్కువ పూర్ణం, పరిపూర్ణం, సంపూర్ణం — కారణం. ఆ అనుభవం ఆయన కుంది, అది ఆయన కుండింది, అది ఆయన పొందారు. నేను ఆయనను చూశాను. ఆయన పక్కమీద అతిమానసాన్ని చూశాను. ఆయన పక్కమీద ఉపస్థితమై యుండగా.

(నిశ్శబ్దం)

ఆయన వ్రాశారు. నేను వ్యక్తిగతంగా, నాకోసం చేయడంలేదు, కాని ఇది సమస్త పృధ్వీకోసం. ఇప్పుడదే కచ్చితంగా నాకూ వర్తిస్తుంది. ఓహ్, కాని ఆ అనుభవం! నా కింక ఏదీ లెక్కలోకి రాదు. మనుజులు, భూమి దానికదే — భూమికి కూడా సంపూర్ణంగా ఏ విదమైన ప్రాముఖ్యతా లేకుండింది.

The Mother: Conversations with a disciple, July 15, 1961

"...... ఎ.జి. [1] మరియు మిరా మధ్య నీవు దృఢమైన వేర్పాటును కలిగిస్తే అది పొరపాటే అవుతుంది. రెండు ప్రభావాలూ సాధనలో పూర్తి అభివృద్ధికి అవసరమే. కేవలం ఇద్దరూ కలిసి చేసే పనిమాత్రమే అతిమానస సత్యాన్ని క్రిందికి భౌతిక తలంలోకి తీసుకు రాగలుగుతుంది. ఎ.జి. సూటిగా మనస్సుమీద, ప్రాణికంమీద ప్రకాశమాన మనస్సుద్వారా పనిచేస్తాడు. ఆయన పురుష తత్వానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాడు. ప్రకాశమాన జ్ఞానంలోను (అంతఃస్ఫూర్తి, అతిమానసం లేక ఆధ్యాత్మికం) ఈ జ్ఞానంలో పనిచేసే ఆధిపత్యశక్తి లోను, ఆయన బలం ప్రబలంగా ఉంటుంది. దానితోపాటు చైత్యపురుషుడు ఈ చర్యకు దన్నుగా నిలుస్తాడు. భౌతిక, ప్రాణిక తలాల పరివర్తనకు సహాయం చేస్తాడు. మిరా సూటిగా చైతన్యంమీద, మానసిక ఉద్వేగభరిత ప్రాణిక, భౌతిక అస్తిత్వంమీద ప్రకాశమాన మానసిక చైతన్యం ద్వారా పనిచేస్తుంది. అదే సమయంలో అతిమానసం అస్తిత్వంయొక్క ప్రకాశమాన మగు అంతఃస్ఫూర్తులు ఆమె సరైన దారులలో, సరైన క్షణాలలో పనిచేయటానికి ఆవశ్యకమైన జ్ఞానాన్ని ఇస్తాయి. దివ్య శక్తిత్వానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే ఆమెశక్తి సూటిగా చైత్యము, ప్రాణికం, బౌతికం, ఆమె ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం దాని సహజప్రకృతిలో ప్రబలంగా ఆచరణాత్మకం. చివరగా చెప్పేదేమంటే, అది వినియోగంలో వున్న మానసిక, ప్రాణిక, భౌతికశక్తుల అతి విస్తృతమైన, వివరణాత్మకమైన జ్ఞానం, అనుభవం, ఆ జ్ఞానంతో పాటుగా, జీవితం, యోగం ఉద్దేశాలను చేపట్టే ఆధిపత్యశక్తి."

SriAurobindo, Mother India 1970, P. 613

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

---

[1] శ్రీఅరవిందుల పేరుకు 1920 చివరి వరకు శిష్యులు వాడిన సంక్షిప్త అక్షరాలు. తరువాతి కాలంలో శ్రీమాత శ్రీఅరవిందులపేరు దానికదే మంత్రమని బహిరంగ పరచారు.

శ్రీఅరవిందులు నేను ఒక్కటే

ఇప్పుడు ఒకటి గుర్తుంచుకో. శ్రీఅరవిందులు నేను ఒక్కటే, ఒకే చైతన్యం, ఒకే వ్యక్తి. కేవలం ఏకమైనటువంటి ఈ శక్తి గాని లేదా ఈ ఉనికిగాని నీ వ్యక్తిగత చైతన్యం గుండా ప్రసరించినప్పుడు అది ఒక రూపాన్ని, ఒక ఆకారాన్ని ధరిస్తుంది. నీ మానసిక ప్రవృత్తిని, నీ లక్ష్యాన్ని, నీ అవసరాన్ని, నీ అస్తిత్వం యొక్క ప్రత్యేక మలుపునుబట్టి, అది విభిన్నతను సంతరించుకుంటుంది. నేను బహుశా ఇలా చెప్ప గలను, నీ వ్యక్తిగత చైతన్యం ఒక వడపోత, ఒక సూచికవంటిది. అది ఎంపికను చేస్తుంది, అనంతమగు దివ్య సంభావ్యతలనుండి అది ఒక సంభావ్యతను నెలకొల్పు తుంది. వాస్తవంలో దైవం ప్రతివ్యక్తికీ అతడు తననుంచి ఏమి ఆశిస్తాడో దానినే ఇస్తాడు. నీవు దైవం చాలా దూరంగా ఉన్నాడని, క్రూరుడని విశ్వసిస్తే, ఆయన దూరంగానే క్రూరంగానే వుంటాడు. కారణం అంతిమంగా దైవానుగ్రహం నీ శ్రేయ స్సుకు ఆవశ్యకం కాబట్టి, నీవు ఆయన అనుగ్రహం అనుభూతి చెందుతావు. కాళిగా ఆరాధించేవారికి ఆయన కాళి, భక్తుడికి వరదప్రదుడు. దివ్యజ్ఞానాన్వేషకుడికి ఆయనే సర్వజ్ఞానము. అంతా భ్రమయని తలచేవాడికి అతీత వ్యక్తిత్వరహితుడు; నాస్తికుడికి ఆయన నాస్తికుడు, ప్రేమికుడి యొక్క ప్రేమ.ఆయన సోదరుడై, సన్నిహితుడై, స్నేహితుడిగా యెల్లప్పుడూ విశ్వాసపాత్రుడై, అవసరమైనపుడు సహాయపడుటకు సిద్ధమై వుంటాడు. ఆయనను అంతరంగ మార్గదర్శకుడిగా ప్రతి కదలికయొక్క అనుభూతి అనుక్షణం చెందేవారికి ఆయన ఎల్లప్పుడూ సహాయ మందించటానికి సంసిద్ధంగా ఉండే ఆపద్బాంధవుడు. ప్రతి దానినీ ఆయన తుడిచిపెట్టగలడని నీవు విశ్వసిస్తే, ఆయన నీ దోషాలన్నింటినీ, నీ తప్పుల నన్నింటినీ, అవిశ్రాంతంగా తుడిచివేస్తాడు, ప్రతి క్షణం ఆయన ఆనంత దివ్యానుగ్రహాన్ని నీవు అనుభూతి నొందగలుగుతావు. వాస్తవంగా, ఆయన, ఆయనను ముందుగా నీవు ఏ విధంగా ఊహించుకుంటావో ఆ దైవం.

CWM 13:75

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

శ్రీమాత యందు ఆశ్రయం పొందాలి

ఈ యోగానికి గల రెండు గొప్ప అడుగులలో ఒకటి

శ్రీమాత శ్రీఅరవిందుని శిష్యురాలు గాదు[1]. నాకు కలిగిన అనుభవాలు, సాక్షాత్కారాలు ఆమెకు యెప్పుడో కలిగాయి. చాలా చిన్నతనంలోనే శ్రీమాత యోగం మొదలైంది. ఆమెకు పన్నెండు, పదమూడేళ్ళ వయస్సులోనే, ప్రతి సాయంత్రం, అనేక మంది గురువులు, ఆమె వద్దకు వచ్చి అనేక ఆధ్యాత్మిక ఆచరణా విధానాలను తెలియ జెప్పేవారు. వాళ్ళలో ఆసియా ఖండానికి సంబంధించిన, శ్యాముని ఛాయగల రూపం ఒకటి వుండేది. మేము మొదటిసారి కలుసుకొన్నప్పుడు, యెంతో కాలం క్రిందట మామూలుగా చూస్తూ వుండిన శ్యాముని ఛాయగల ఆసియాకు సంబంధించిన రూపంగా నన్ను వెంటనే గుర్తించింది. ఒక ఉమ్మడి గమ్యం కోసం ఆమె యిచటకి వచ్చింది. ఆ గమ్యసాధన కోసం నాతో కలిసి పనిచేయడం అనేది దైవనిర్ణయం. శ్రీమాత బౌద్ధుల యోగంలో, గీతాయోగంలో, భారతదేశానికి రాక ముందే, నిష్ణాతురాలు. ఆమె యోగం, ఒక ఘనమైన సమన్వయం వైపు నడుస్తూ ఉండింది. అందుచేత ఆమె యిచటికి రావడం సహజం. నా యోగానికి ఒక ఘనిష్ట రూపమివ్వటానికి ఆమె సాయపడింది, సహాయపడ్తూనే వుంది. ఆమె సహకారం లేకుండా ఇది సాధ్యమై వుండేది కాదు.

ఈ యోగంలోని రెండు గొప్ప అడుగులలో ఒకటి శ్రీమాత యందు ఆశ్రయం పొందడం.[2]

శ్రీమాతకు యథార్థమైన బిడ్డగా వుండేందుకు ప్రయత్నించు.

నీవు శ్రీమాత బిడ్డవు. ఆమె బిడ్డల యెడల ఆమె చూపే ప్రేమ అపారం. వారి స్వభావ దోషాలను ఆమె ఓపికతో భరిస్తుంది. శ్రీమాతకు యథార్థమైన బిడ్డగా వుండేందుకు ప్రయత్నించు. అలా ప్రయత్నించడ మనేది నీలో వుంది. కాని బాహ్యం

---

[1] తనను తాను తృతీయ పురుషలో చెప్పుకొన్న శ్రీఅరవిందులు యీ లేఖను చెప్పి వ్రాయించారు.

[2] తరువాత ఒకానొక సందర్భంలో ఆ రెండో గొప్ప అడగు యేమి అని శ్రీఅరవిందుల్ని అడిగినపుడు, వారు "దివ్యజీవనం కోసం సాధకుని ఆకాంక్ష" అని చెప్పారు.

వైపు తిరిగి వున్న నీ మనస్సును, అల్పమైన అర్థం లేని విషయాలు ఆక్రమించాయి. అంతేగాక చాలా తరచుగా వాటి చేత అతి తీవ్ర కలవరానికి గూడా గురౌతుంటుంది. శ్రీమాతను స్వప్నంలో దర్శించడమే గాదు, యెల్లవేళలా ఆమె నీతోనే, నీలోనే వున్నట్లు అనుభూతి చెందాలి. అప్పుడు నిన్ను నీవు అదుపు చేసుకోవడం, పరివర్తన చెందడం తేలికౌతుందని గ్రహించగలుగుతావు — ఎందుకనంటే ఆమె అచట వున్నందు వల్ల నీ కోసం ఆ పని చేయడానికి ఆమెకు వీలు కలుగుతుంది.

CWSA 32:452-53

ప్ర: శ్రీమాత సాన్నిధ్యం అతనిలో లేనపుడు సాధకుడు ఒంటరివాడై బాధ పడ్తుంటాడు. అలాగే శ్రీమాతకు కూడా తన బిడ్డ తన దగ్గర లేకపోతే అలాంటి అనుభూతి కలుగుతుందా? మానవ మాతృమూర్తులైన కన్నతల్లి కంటే అధికంగా విచారిస్తుందా?

అలాంటిది వుంటే ఆమె యెల్లప్పుడూ వేల రెట్లు మహా విచారకర స్థితిలో వుండిపోవలసి వస్తుంది — కేవలం ఒక సాధకుని కోసం ఆమె అలా యెందుకుండాలి — అవిద్యలో సంచరిస్తున్న ప్రతి అంతరాత్మ కోసం అలా యెందుకు జరుగదు? బిడ్డ కూడా విచారపడవలసిన అవసరం లేదు, కాని శ్రీమాత పిలిచినప్పుడు తిరిగి ఆమె దగ్గర కొస్తే సరిపోతుంది.

CWSA 32:453

అంతరిక సాన్నిహిత్యం, భౌతిక సామీప్యత

ఆమెకై తెరచుకొన్నవారు, ఆంతరిక అస్తిత్వంలో ఆమెకు దగ్గరైనవారు, ఆమె సంకల్పంతో ఒకటై వున్నవారు, ఆమె కత్యంత సన్నిహితులైనవారు, శ్రీమాత బిడ్డలు — అంతేకాని దేహరీత్యా ఆమె దగ్గర చేరిన వారు గాదు.

CWSA 32:497

ప్ర: "ఆమెకై తెరచుకొన్నవారు ఆంతరిక అస్తిత్వంలో ఆమెకు సన్నిహితంగా వున్నవారు, ఆమె సంకల్పంతో ఒకటైవున్నవారు శ్రీమాత బిడ్డలనీ ఆమెకు అత్యంత సన్నిహితులని, దేహరీత్యా ఆమె దగ్గర వున్నవారు కాదు." అని ఒకసారి మీరు వ్రాసారు. ఆ సత్యాన్ని నేను కాదనను. అయినప్పుడు శ్రీమాత అసలెందుకు దేహం ధరించాలి? మేం పాండిచ్చేరిలో యెందుకుండాలి?

ఎచటున్నా అతడు ఆంతరిక బాంధవ్యాన్ని కలిగి వుండవచ్చుగదా, యిచటకి రావలసిన అవసరంలేదుగదా?

(భౌతిక ప్రపంచంలో పరివర్తనతో సహా) భౌతికస్వభావంగల ఒక కార్యం నిర్వహించవలసి ఉంది. గనుక ఆమె దేహాన్ని ధరించింది. జనంతో "భౌతిక భాంధవ్యాన్ని" యేర్పాటు చేసుకోవడానికి ఆమె రాలేదు. ఆమె కార్యంలో పాలు పంచుకోవడానికి ఆమెతో పాటు కొందరు వచ్చారు. ఇతరులను ఆమె పిలిచింది. మరికొంత మంది వెలుగును కాంక్షిస్తూ ఆమె వెంట వచ్చారు. ఇతరులను ఆమె పిలిచింది. మరికొంతమంది వెలుగును కాంక్షిస్తూ ఆమె వెంట వచ్చారు. వారిలో ప్రతివానితోనూ ఆమెకు వ్యక్తిగత బాంధవ్యం వుంది లేక అందుకు అవకాశం వుంది. ప్రతి బాంధవ్యం దాని కదే సాటి, అంతేగాని ఆమె ప్రతివ్యక్తితోనూ ఒకే విధమైన సంబంధం కలిగివుండాలని యెవరూ అనలేరు. ఆమె యితరులకు భౌతికంగా చేరువలో వున్నారు గనుక తనకూ భౌతికంగా చేరువ కావాలని ఎవరూ అనగూడదు. కొంతమందికి ఆమెతో సన్నిహిత వ్యక్తిగత సంబంధం వుంది, కాని వాళ్ళనామె పెద్దగా పట్టించుకోదు. కొంతమందికి వ్యక్తిగత సాన్నిహిత్యం చాలా తక్కువగా వుంటుంది. అయినప్పటికీ యేదో ఒక కారణంతో చాలా తరచుగా , లేక చాలా కాలం తరువాత ఆమెను చూడడం జరుగుతుంది. భౌతిక మనస్సుకు సంబంధించిన అర్థంలేని గణిత సంబంధ నియమాలను అన్వయింప జేయడం యిక్కడ కుదరదు.శ్రీమాత చేసేది నీ భౌతిక మనస్సుకు అర్థం కాదు. దాని విలువలు, దాని ప్రమాణాలు, భావాలు ఆమెవి కావు. నీ వ్యక్తిగత ప్రాణిక అభ్యర్తన లేక కోరికలను ఆమె చేసి తీరవలసినవేనని భావించడం యింకా దారుణమైన విషయం. ఆ మార్గంలో వెళ్తే దక్కేది ఆధ్యాత్మిక వినాశమే. ప్రతి సందర్భంలోనూ, ఆ సందర్భానికి తగిన కారణాలకు అనుగుణంగా ఆమె పనిచేస్తుంది.

CWSA 32:509

శ్రీమాత సహాయం, నా సహాయం యెల్లప్పుడూ నీకోసం సిద్ధంగా వుంటాయి.

శ్రీమాత సహాయం, నాసహాయం యెల్లప్పుడూ నీకోసం సిద్దంగా వున్నాయి. నీవు చేయవలసిందల్లా దానివైపుకు మరలడమే. ఆ సహాయం నీపై పనిచేస్తుంది.

మధ్యలో అడ్డుపడేవి, శ్రీమాత కటాక్షాన్ని నీ వందుకొనకుండా నివారించేవి, సాక్షాత్కారాన్ని, అనుభవాన్ని పొందకుండా నిన్ను ఆటంకపరచేవి, ఆకాంక్ష లేకుండా చేసే నీలోని యీ తప్పుడు భావాలే. ఈ భావాలు పూర్తిగా తప్పు, అసత్యం కూడా. ఆ భావాలు సైతం నీవి కాదు. నిరాశా నిస్పృహలను నీలో పుట్టించాలనే వుద్దేశ్యంతో నీ మీద కూడా, యితరసాధకుల పై వెదజల్లబడినట్లుగానే, ప్రయోగించ బడ్డాయి. అనర్హతంటూ లేదు. అడ్డు తగిలే చెడు విషయాలు లోపల లేవు, అనుభవం ఆగిపోయేందుకు కారణమయ్యే ఆకాంక్ష రహిత స్థితికూడా కాదు. అది క్రుంగుబాటు, తన మీద తనకు నమ్మకం లేకపోవడం, నిస్పృహ చెందడానికి సిద్ధంగా వుండడం అనేవి కారణం, అంతకు మించి మరేం లేదు. నేను నీకు వ్రాసినట్లు సాధకులందరికీ, శ్రేష్టులైన, నిగ్రహం గల సాధకుల విషయంలో కూడా, సాధనా ప్రవాహానికి ఆంటంకాలు వస్తుంటాయి. తాను అనర్హుడనని అనుకోవడానికి, ఆశ లేదు. అనే భావంతో వెనుదిరగ డాని కదొక కారణం కాదు. కొంచెం ప్రశాంతత, ఆ ప్రవాహాన్ని తిరిగి తీసుకొస్తుంది. ఆవశ్యకమైన అనుభవాలు, ఆవశ్యకమైన పురోగతి నీకున్నాయి. భౌతిక చేతనకు సంబంధించిన కొన్ని యిబ్బందులు తాత్కాలికంగా బయటపడడమే వాటిని ఆటంకపరచటానికి కారణం. అలా అందరికీ జరుగుతుంది. నీవు వివరించినట్లు అది నీకు మాత్రమే ప్రత్యేకం కాదు. ఈ యిబ్బందు లెల్లప్పుడు యెదురు పడుతూనే వుంటాయి. వాటిని అధిగమించాలి. దివ్యశక్తి చేసే పనివల్ల వాటి నొకసారి అధిగమించి నప్పుడు మునిపటిలా సాధన కొనసాగుతుంది. కాని అనర్హత, ఆ కాంక్ష లేకపోవడం, కారణమనుకునే తప్పుడు భావాన్ని పోషించుకోవడం మొదలుపెట్టి పూర్తిగా కుంగి పోయావు. దాన్నంతా విదిలించి వెయ్యి, నీకు అందుతుండే భావరూప సూచనలను నమ్మకుండా తిరస్కరించు. ఏ సాధకుడు, అనర్హుడననే, ఆశలేదనే భావాలలో యెన్నడూ చిక్కుకొనకుండా వుండితీరాలి. అవి పూర్తిగా అసంగతమైనవి, యెందు కనంటే యెవరైనా విజంయం సాధించారంటే అది వారి వ్యక్తిగత సామర్థ్యత, అర్హత వల్లగాక, శ్రీమాతకృప, శక్తి. ఆమె కృపను అంగీకరించిన అంతరాత్మ, ఆమె దివ్యక్రియాశక్తి పనుల వల్ల జరిగిన దౌతుంది.

ఈ అంధకార ఆలోచనలనుంచి ఫలితం కోసం, కోరికలకోసం అసహనంతో గాక, దృఢనమ్మకంతో, విశ్వాసంతో శ్రీమాత వైపు చూచి, ఆమె పనులు నీకు ప్రశాంతతను అంతరాత్మిక ఉన్ముఖతను, సాక్షాత్కారం వైపు పురోగతిని, కలిగేటట్లు

పునరుజ్జీవింపజేయనీ. అది నీవు కాంక్షించే పూర్ణ విశ్వాసం, ప్రేమలను నీకు తప్పక ప్రాప్తింపజేస్తుంది.

*

రెండు సంభావ్యతలు

రెండు సంభావ్యతలున్నాయి. ఒకటి చాలా కాలంపట్టే పురుష ప్రయత్నం వల్ల పరిశుద్ధత, రెండవది మామూలుగా వేగవంతంగా చర్య జరిపే దైవకృప జోక్యం ద్వారా జరిగేది. ఎందుకనంటే దైవకృపకు, సంపూర్ణ సమర్పణ ఆత్మార్పణ వుండి తీరాలి. పూర్తిగా ప్రశాంతంగా వుండి, ప్రతి అడుగులోను దానికే కట్టుబడి వుంటూ అది సాధ్యం గాకపోతే నిశ్చలంగా, శాంతంగా నైనా వుండిపోతూ దైవక్రియా శక్తిని అనుమతించే మనస్సును కలిగి వుండడం అనేది సహజంగాఅవసరం. ఈ చివరి స్థితి రామకృష్ణులు చెప్పినట్లు మార్జాల కిశోర ధోరణిని పోలి వుంటుంది. దీనిని నిలుపుకోవడం కష్టం. వాళ్ళు చేసే దానంతట్లో తమ ఆలోచనలలో, సంకల్పాలలో, కార్యకలాపాలలో చాలా చురుకైన కదలికకు అలవాటు పడిన వారికి, ఆ కార్యకలాపాన్ని, నిశ్చలం చేయడం కష్టంగా కన్పించినందున మానసిక ఆత్మార్పణా ప్రశాంతతను అవలంబిస్తారు. అంటే అర్థం వాళ్ళు యోగం చేయలేరనిగాదు, ఆత్మార్పణ స్థితికి చేరుకోరనిగాదు. కాకపోతే పరిశుద్ధతను, ఆత్మార్పణను సాధించడానికి చాలా కాలం పడ్తుంది. అందుకు సహనం, స్థిరమైన పట్టుదల వుండాలి, ముందుకు సాగాలని అతడు తీర్మానించుకోవడం జరగాలి.

ఆధ్యాత్మిక పురోగతి, బాహ్య పరిస్థితులు

ఆంతరిక ఆధ్యాత్మిక పురోగతి, బాహ్యపరిస్థితుల మీద మనం వాటిని అంతర్గతంగా ప్రతి స్పందించే విధానం మీద ఆధారపడినంతగా ఆధారపడదు. ఆధ్యాత్మిక అనుభవపు తుది తీర్పు యెల్లవేళలా అదే. అందుచేతనే సరైన దృక్పథాన్ని అవలంబించి అందుకు కట్టుబడి వుండడంపై, బాహ్యపరిస్థితులపై ఆదారపడివుండని ఒక ఆంతరిక స్థితిపై, సమత, ప్రశాంతతగల ఒక స్థితిపై ఆధారపడాలని నొక్కి చెప్తున్నారు. అది వెంటనే కలిగే ఆనందం గాకపోయినప్పటికీ అధికాధికంగా అంతరంగం లోనికి పోయి ఉపరితల మనస్సులో నివసించడానికి బదులుగా, ఆంతరంలో నుంచి

బయటకు చూస్తుండడం అవుతుంది. ఉపరితల మనస్సెప్పుడూ, జీవన ఆకస్మిక ఘటనల దయాదాక్షిణ్యాలమీద ఆధారపడి వుంటుంది. ఆ ఆంతరిక స్థితి నుండి మాత్రమే, జీవితంకంటె, వ్యాకులత కలిగించే దాని శక్తులకంటె బలీయుడు కాగలరు, విజయం సాధించాలని ఆశించగలరు, ఎవరైనా.

అంతరంగంలో ప్రశాంతంగా వుండటానికి, ముందుకు పోవటానికి దృఢ సంకల్పం కలిగి వుండటానికి లేక కష్టాలు, ఊగిసలాటకు లోనుగాకుండా, కలవరపాటు చెందడాన్ని తిరస్కరించడానికి ప్రయత్నించటం ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి మార్గం మీద అతడు నేర్చుకో వలసిన మొట్ట మొదటి విషయాల్లో ఒకటి. మరోవిధంగా చేయడమంటే నీవు పితూరీ చేస్తున్న, సదా అనుభవానికొస్తూ నిన్ను యిబ్బందికి గురిచేస్తున్న చేతన అస్థిరత్వాన్ని ప్రోత్సహించడమే అవుతుంది. విరామాలు, ఊగిసలాటల సమయాలు లేకుండా ఉండడ మనేది యెప్పటికీ లేకపోయినా, నీవు ప్రశాంతంగా, స్థిరంగా వున్నప్పుడు మాత్రమే అనుభవ పంథా కొంత స్థిరంగా సాగిపోతూంటుంది. కాని వీటిని సరైన ధోరణిలో తీసుకొంటే, సాధనను తిరస్కరించే సమయాలుగా గాకుండా వాటిని వంట బట్టించుకొనే, యిబ్బందిని మట్టు బెట్టు సమయాలుగా తయారవుతాయి. బాహ్య పరిస్థితుల కంటె ఆధ్యాత్మిక వాతావరణం చాలా ప్రధానం. దాన్ని సాధిస్తే ఊపిరి పీల్చడానికి తన స్వీయ ఆధ్యాత్మిక వాయువును కూడా సృజించుకొని దానిలో నివసించ గలుగుతాడు. అది పురోగతికి సరియైన పరిస్థితి అవుతుంది.

శ్రీమాత సాన్నిధ్యాన్ని, శక్తిని ఆవాహన చెయ్యి

దైవప్రభావానికి తెరచుకొన్నాడా లేదా అనే దాని మీదే యీ యోగంలో అంతా ఆధారపడి వుంటుంది. ఎన్ని ఆటంకాలున్నా ఉన్నత చేతనకు చేరుకొనడానికి సహనంతో కూడిన సంకల్పం, ఆకాంక్షలో నిజాయితీ వుంటే అప్పుడు యేదో ఒక రూపంలో తప్పక తెరచుకోవడం జరుగుతుంది. కాని అది మనస్సు, హృదయం, దేహంయొక్క సంసిద్ధత లేక అసంసిద్ధత ననుసరించి తక్కువకాలం, లేక చాలా కాలం పట్ట వచ్చు.అందుచేత అతనికి ఆవశ్యకమైన సహనం లేకపోతే, ప్రారంభంలో వుండే యిబ్బంది వల్ల ప్రయత్నం విరమించుకోవడం జరుగవచ్చు. ఈ యోగంలో ఏకాగ్రత వహించడం, ముఖ్యంగా హృదయంలో యేకాగ్రత వహించి, అస్తిత్వాన్ని స్వీకరించి, ఆమె క్రియాశక్తి కార్యాలచే చేతనను రూపాంతరీకరించ వలసిందిగా

శ్రీమాత సాన్నిధ్యాన్ని, శక్తిని ఆవాహన చేయాలి. శిరస్సులో లేక కనుబొమల మధ్యలో కూడా యేకాగ్రత నిలుపవచ్చు, కాని చాలా మంది కది కష్టసాధ్యమైన ఉన్ముఖత అవుతుంది. మనస్సు ప్రశాంతమైనప్పుడు, యేకాగ్రత బలీయమైనప్పుడు, ఆకాంక్ష తీవ్రతరమైనప్పుడు అనుభవం ఆరంభమౌతుంది. విశ్వాసం దృఢమైనప్పుడు ఫలితం వేగంగా లభించే అవకాశం వుంది. తక్కిన దానికి తన స్వప్రయత్నాల మీద మాత్రమే అతడు ఆధార పడకూడదు. దైవంతో సంపర్కం పెట్టుకోవడంలో సఫలుడవ్వాలి, శ్రీమాతశక్తి, సాన్నిధ్యాలను స్వీకరించ గలిగే శక్తిని పొందాలి.

CWSA 29: 34-35,83, 140

శ్రీఅరవిందులు

...నేను మొదట పనిచేయడం ప్రారంభించినప్పుడు (వ్యక్తిగతంగా థియోన్‌తో గాకుండా అతనికి ఫ్రాన్సులో తెలిసిన వ్యక్తితో, అతడి సోదరుని స్నేహితుడగు ఒక యువకుడు) నాకు పరంపరగా అంతర్దర్శనాలు జరిగాయి. (భారతదేశం గురించి నాకు తెలియదు, గుర్తుంచుకోండి, యెక్కువ మంది ఐరోపావాసులకు దానిని గురించి తెలియనట్లే ఆ దేశాన్ని గురించి నాకేమీ తెలియదు. "కొన్ని ఆచారాలు, మతాలు అస్తవ్యస్తంగా, అస్పష్ట చరిత్రగల అనేక 'అసాధారణ విషయాలు' సంభవించా యని చెప్పుకొనే ఆ దేశాన్ని గురించి నా కేమీ తెలియదు.)" అది సరే, అనేక యీ అంతర్దృశ్యాలలో శ్రీఅరవిందులను భౌతికంగా యిప్పుడెలా కన్పిస్తున్నారో అలా చూచాను, కాని వైభవోపేతంగా కన్పించారు. అంటే నేను మొదటిసారి వచ్చినప్పుడు చూచినట్లు, దాదాపు బక్కగా వుండి, స్వర్ణకాంతుల కంచు ఛాయతో, స్ఫురద్రూపుడైన, చిందరవందర గడ్డం, పొడుగాటి జుత్తుతో, ధోవతిని ధరించి దాని ఒక అంచును భుజం మీదే వేసుకొన్న పంచెకట్టుతో వున్న, చేతులకు, వక్షానికి ఆచ్ఛాదన లేకుండా, కాళ్ళకు చెప్పులు లేని శ్రీఅరవిందులను చూచాను. అప్పుడు దాన్ని నేను 'అంతర్దృశ్య వేషం' అనుకొన్నాను! అంటే నాకు భారతదేశం గురించి యేమీ తెలియదు. భారతీయ పద్ధతిలో దుస్తులు ధరించిన భారతీయు లెవర్నీ నే నెప్పుడూ చూడ లేదు.

అవును, ఆయన్ను చూచాను. ఒకే సమయంలో ప్రతీకాత్మక అంతర్దృశ్యాలు, ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాలు అయిన వాటి అనుభవం కలిగింది. కలుసుకోవటంతో సాధించ వలసిన మహాకార్యాన్ని గురించిన, ఒక సమగ్ర స్ఫురణను కలిగి వుండడం అనే

పరిపూర్ణ నిర్ణయాత్మక ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు, వాస్తవాలు అనుభవాని కొచ్చాయి. భౌతికంగా నేనెప్పుడూ చేయని ఒక పనిని నేను యీ అంతర్దర్శనాల సమయంలో చేసాను. హిందూ పద్ధతిలో నేనాయన ముందు ప్రణమిల్లాను. నా చిన్మి మస్తిష్కంలో దీనిని గురించిన యెటువంటి గ్రహింపు లేకుండానే (నేనేం చేస్తున్నానో, యెలా చేస్తున్నానో నాకే తెలియదని దానర్థం — యేమీ తెలియదు) చేసాను, అదే సమయంలో బాహ్య అస్తిత్వం "యేమి టిదంతా?" అని సణుగుతూనే వుంది.

నేనా అంతర్దర్శనాన్ని వ్రాసి పెట్టుకున్నాను. (బహుశా తర్వాతెప్పుడో యేమో). కాని దానిని గురించి నేనెవ్వరికీ చెప్పలేదు. (సహజంగానే అటువంటి విషయాల్నెవరికీ చెప్పరు.) కాని నాకు కలిగిన అభిప్రాయ మేమిటంటే, జరుగ బోయేది ముందుగా తెలిసిందని, అదెప్పుడో ఒకప్పుడు భవిష్యత్తులో జరుగుతుందని. అది చేతనలో చురుకుగా లేకుండా, వెనకెక్కడో నిలిచి వుంది, సదా నిలిచి వుంది....

నేనిచటి కొచ్చాను.... కాని శ్రీఅరవిందులను మొదటిసారి నేనొక్కదాన్నే ఒంట రిగా కలవాలని నాలో యేదో అభిలషించింది. ఉదయం రిచర్డు ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళాడు, ఆ మధ్యాహ్నం నేను కలవడానికి నిర్ణయమైంది. ఇప్పుడు "అతిథిగృహం" లోని రెండవ సామూహిక శయ్యాగారంలో భాగంగా వున్నచోట ఆయన ఆ రోజుల్లో నివసిస్తున్నారు. నేను మెట్లెక్కి పైకి వెళ్ళాను. ఆయనక్కడ నిలబడి వున్నారు, మెట్లపైన నా కోసం నిరీక్షిస్తున్నారు... సరిగ్గా నా అంతర్దర్శనంలో లాగా! అదే విధంగా దుస్తులు ధరించి, అదే స్థలంలో, అదే తీరులో, తలపైకెత్తి నిలబడి వున్నారు. ఆయన నా వైపు తల త్రిప్పారు... ఆయన కళ్ళలో యీయనే ఆయన అని చూచి గ్రహించాను. రెండు విషయాలు ఠక్కున స్ఫురించాయి. (ఆకస్మిక జలదరింపు) ఆంతరికానుభవం బాహ్యానుభవంతో ఒకటైంది, రెండూ ఒక దానిలో ఒకటి కరిగి పోయాయి. అదొక నిర్ణయాత్మక ఆకస్మిక ఘటన.

కాని యిది కేవలం నా అంతర్దృశ్య ఆరంభం మాత్రమే. అనేక అనుభవాల పరంపర తర్వాత మాత్రమే — పాండిచ్చేరిలో పది నెలల తాత్కాలిక నివాసం తర్వాత, ఐదు సంవత్సరాల యెడబాటు తర్వాత, పాండిచ్చేరికి తిరిగి రావడం, అదే యింట్లో, అదే విధంగా కలవడం అంతర్దర్శనం తుది ఘట్టం జరిగింది. నేను ఆయన ప్రక్కనే నిలబడి వున్నాను. నా తల ఆయన భుజంపై లేదు కాని ఆయన భుజం యెక్కడుందో సరిగ్గా అక్కడుంది. (దాన్నెలా విశదీకరించాలో నాకు

తెలియయడం లేదు. భౌతికంగా స్పర్శ లేదనే చెప్పాలి) ఆ విధంగా మేమిరువురం ఒకరి ప్రక్కనొకరం నిలబడి కిటికీ గుండా బయటకు చూస్తూ నిలబడి వున్నాం. అప్పుడు యిద్దరికీ సరిగ్గా ఒకే క్షణంలో "ఇప్పుడు మహాసాక్షాత్కారం సాధించ బడ్తుంది." అనే అనుభూతి కలిగింది.అంటే మహాసాక్షాత్కారం జరగడానికి ఆమోద ముద్ర పడిందన్నమాట. ఆ మహోన్నతమైనది, అతిభారంగా నాలోనికి దిగిరావడాన్ని నా అంతర్దర్శనంలో యెలాంటి నిశ్చితత్వంతో అనుభూతి చెందానో అలాంటి అనుభూతే కలిగింది. ఆ క్షణం నుండి చెప్పడానికి ఏమీ లేకపోయింది. మాటలు లేవు, యేమీ లేవు, మాకు తెలిసింది, అదేనని.

కాని మా యీ రెండు సమావేశాలకు మధ్య అనేక అనుభవాల పరంపరలో ఆయన పాలు పంచుకున్నారు. క్రమంగా వికసిస్తుండే యెరుకకు సంబంధించిన అనుభవాలవి. వీటిని "ప్రార్థనలు, ధ్యానములు" గ్రంథంలో పాక్షికంగా ఉటంకించాను. (వ్యక్తిగతానికి సంబంధించిన భాగాలను నేను తొలగించాను) కాని అచట నేను చెప్పనటువంటి ఒక అనుభవం వుంది. (దాన్ని మొత్తంగా అచ్చట నేను వర్ణించలేదు. ముగింపు మాత్రమే చెప్పాను.) "మనిషి తిరస్కరించాడు గనుక, జగత్కార్యంలో, నూతన సృష్టి కార్యంలో భాగస్వామ్యాన్ని ఆ నూతన సృష్టిని కోరకుండా తిరస్కరించాడు గనుక ఇపుడు దాన్ని నేను భగవంతునికి సమర్పిస్తున్నాను." ఇదీ ఆ అనుభవం.

The Mother, Conversations with a disciple December 20, 1961

రూపాంతరీకరణం: మహాశక్తి

మానసిక, ప్రాణిక అస్తిత్వంలో పొందిన దాన్ని క్రిందికి, భౌతికంలోనికి పదార్థ దేహపు జీవకణాలలోనికి కూడా తీసుకు రాగలిగినపుడే రూపాంతరీకరణ సంపూర్ణ మౌతుంది. ఒక విధమైన ప్రగాఢ శాంతి, వైశాల్యత, బలం, శక్తి, నమ్యత, మనస్సు నుండి క్రింద వున్న జీవకణాలవరకూ నిలుపుకోగలగడం అందుకు ఆవశ్యక పరిస్థితులు. ఆ పరిస్థితులు ఏర్పడినపుడు పైనుండి పని ప్రారంభమౌతుంది. రూపాంతరీకరణకు ఒక గొప్పశక్తి అవసరంలేదు. దైవం దేహంలో అవతరించడమంటే అతిమనస్సులో వున్న నీ స్వకీయ దైవాత్మ అవతరించడమన్నమాట. రూపాంతరీకరణం ఒక వ్యక్తిగత వ్యవహారం. దానితో మహా శక్తికి గల పనేమిటో నేనర్థం చేసుకోలేక పోతున్నాను.

శక్తి చేసే పనికి ఒక ప్రత్యేకత వుంటుంది. నా స్వవిషయంలో నేను చేయవలసివున్న

పనికి అదొక ఆవశ్యక పరిస్థితి. నేను నా వ్యక్తిగత రూపాంతరీకరణాన్నే చేయవలసి వున్నట్లయితే లేక నా వ్యక్తిగత సంపర్కంలో కొచ్చిన, యెంపిక చేసిన కొద్దిమందికి ఒక నూతన యోగాన్నివ్వడం లేక ఒక క్రొత్త ఆదర్శాన్నివ్వడం మాత్రమే అయితే, యే శక్తీ లేకుండానే నేనా పని చేసివుండేదాన్ని. కాని నేను చేయవలసివున్న పనికి, రెండు పార్శ్వాలూ అవశ్యం దగ్గర కాక తప్పదు. నేను, మిర్రా దగ్గర కావడంవల్ల నీవు రూపాంతరీకరణను సాధించడాన్ని సులభతరం చేసే కొన్ని పరిస్థితులు సృజించబడ్డాయి. ఈ పరిస్థితుల వల్ల ప్రయోజనాన్ని నీవు పొందవచ్చు. నా విషయంలో అవసరమైంది గనుక, ప్రతివానికీ శక్తి అవసరం వుండదు. ఒకరివిషయంలో ఒకటి అవసరమైంది గనుక, అది అందరికీ అవసరం అని చెప్పలేం. అధికులు, అల్పులు అనేదిగాదు ఇక్కడి ప్రశ్న. నా కంటె నీవు తక్కువ సంక్లిష్టత గలవాడివై వుండవచ్చు. నేను చేసినవన్నీ నీవు చేయవలసివస్తే నీ వెన్నటికీ చేయలేవు. నీవు మహాశక్తిని పొందటానికి ముందు, దానిని పొందే అర్హతను నీవు పొందాలి. కామానికి సంబంధించిన సమస్త చలనాలను నీవు అదుపులో పెట్టుకోగలిగి వుండాలనేది ప్రథమ షరతు. ఇంకా యితర విషయాలు చాలా వున్నాయి. అంతఃశ్చేతన యొక్క ప్రతి భూమికపై సంపూర్ణ యేకత్వం తప్పక వుండాలనే మరో విషయం కూడా వుంది.

శ్రీఅరవిందులు "మదర్ ఇండియా" ఏప్రిల్ 1970; 147-48

ఆయన గురించి, ఆమె యెలా అనుభూతి చెందారో దాన్ని ఆయన పేరును ఆమె పలికిన ప్రతిసారి గమనించగలం. ఏదో అనిర్వచనీయమైన అమృత రుచి ఆమె పెదవులపై వున్నట్లు అన్పించేది. సుదూరాన వున్న ఆయన సన్నిధానాన్ని ఆవాహన చేస్తున్నట్లుగా, తన అంతరాంతర గంభీర లోతులనుంచి ఆమంత్రిస్తున్నట్లు దాని నొక మంత్రాలకే మంత్రమైన మహామంత్రంగా, సగం ఫ్రెంచి, సగం ఆంగ్ల యాసలో శ్రీలోని 'యస్' అనే ఆంగ్లాక్షరాన్ని తప్పకుండా 'ష్' గా, అందులోని 'ఆర్' ను, అలాగే 'అరవిందో' ను గూడా గొంతులోనుండి ఒక విధమైన బంగారు గురగుర శబ్దంతో పలికేది. ఆ ధ్వనిలో కేవలం భక్తి, కేవలం తాదాత్మ్యత యేక కాలంలో బహిర్గతమయ్యేవి. పూర్తిగా ఆమె హస్తాల్లో వుంచిన ఆశ్రమ పాలన, ఆమె రూపుదిద్ది విస్తరింపజేసిన బహుపార్శ్వసృజనాత్మకత, ప్రతిచోట ఆ గొప్ప

నామం ఓ గొప్ప రూపం తీసుకొంటున్నట్లుండేది. 1926 నవంబరు 24 సాయంత్రం నుండి ఆయన 'క్రియాశీల ధ్యానం' కు సంబంధించిన నేపథ్యంలోనికి, ఇంతవరకు అభివ్యక్తం కాని అతిమనస్సును, గ్రుడ్డిగా తోచే సుదీర్ఘకాలం నుండి బాధ పడుతున్న ప్రపంచ భౌతిక ద్రవ్యంలోనికి అవతరింపజేసే కార్యాన్ని వేగవంతం చేయడానికి ఉపసంహరించుకొన్నప్పటికీ బహుశా, 1930లో వ్రాసిన లేఖలో తెలిపిన వాస్తవాన్ని అనుసరించే ఆమె సదా పనిచేసింది. ఒక సాధకుడు శ్రీఅరవిందుల సూచనల ప్రకారం వ్రాయగా, వారే దానిని సరిచేయగా తయారైన లేఖ అది.

" ఆశ్రమాన్ని గురించిన ఒక ప్రాథమిక అపార్థంతో నీవు కుస్తీ పడుతున్నావేమో అన్పిస్తోంది. ఒక క్రమ పద్ధతిలో సూది గ్రుచ్చబడిన కొన్ని నిర్వహణా నియమ నిబంధనలతో శ్రీఅరవిందునిచే ఒక పథకం ప్రకారం తయారు చేయబడిన సంస్థ కాదు. అతడు అభివ్యక్తంచేసే పరమసత్యం శక్తినుండి ఆ పరమసత్యం పోకడలను మాత్రమే అనుసరించగల దానినుండి తనంతట తానే పెంపొందింది ఆశ్రమం. శ్రీఅరవిందులు మరియు ఆశ్రమం కలిసి ఒకే ఒక్క మొత్తం. ఆయన అస్తిత్వం లేక సత్తా ఆశ్రమమంతటా విస్తరించి కలిసి వుంది. ఆశ్రమపు మొత్తం జీవితాన్ని ప్రోదిచేసి తనలోనికి, ఒక సామరస్యపూర్వక ఆధ్యాత్మిక యేకత్వంలోనికి స్వీకరించింది. దాని జీవితం ఆధ్యాత్మిక జీవితం, దాని వికసనం ఆధ్యాత్మ వికసనం. సాధకుల ఒక గుంపు లేక సమూహంగా దానిని చూడడం గాని శ్రీఅరవిందులనుండి విడివడిపోయిన ఒకలక్ష్యం, ఒక మనుగడగాని దానికున్నదని భావించడం పూర్తిగా తప్పు. దాని జీవితం, కదలికలు, కార్యకలాపాలు, ఆంతరంలో నుండి జరిగే దాని సమగ్ర వికాసాన్ని, అభివృద్ధిని తెలియ జేస్తాయి. ఆధ్యాత్మిక వికాసం, శ్రీఅరవిందుని ద్వారా వికాసం, అభివృద్ధి అనే ఒకే ఒక నియమం తప్ప వేరే నియమ నిబంధనలంటూ దానికి లేవు.

Amal Kiran : Our Light and Delight: 8-9

స్వేచ్ఛానువాదం: కె.వి.రావు

దైవానికి తల్లి ఆమె మన అంతరాత్మల మాత ఆమె